

**PROJEKT BUDOWLANY REMONTU KONSERWATORSKIEGO
ELEWACJI WRAZ Z RENOWACJĄ DACHU BUDYNKU TEATRU IM.
JULIUSZA SŁOWACKIEGO - TEATR MINIATURA W KRAKOWIE,
PLAC ŚW. DUCHA 2**

URZĄD MIASTA KRAKOWA
WYDZIAŁ ARCHITEKTURY
I URBANISTYKI

Projekt budowlany zatwierdził:

dn. 01.04.2010 r. decyzji 624/10
znak 710.01.2010 EKO.73534-23/
podpis, pieczęć

z up. PREZYDENTA MIASTA

Dorota Zaucha-Rybka
Kierownik Referatu
w Wydziale Architektury i Urbanistyki

Nazwa Inwestora: Teatr im. Juliusza Słowackiego w Krakowie pl. Św. Ducha 1 30-023
Kraków,

Nazwa obiektu bud: Teatr im. Juliusza Słowackiego w Krakowie pl. Św. Ducha 2 30-023
Kraków, budynek Teatru Miniatura, działka nr 65 Obr. 1 Śródmieście

Autor projektu: mgr inż. Zdzisław Banaś ul. Krowoderska 42/8 31-142 Kraków nr ewid.
uprawn. bud. 9/68, MP-0059

Sprawdzający:

mgr inż. ZDZISŁAW BANAŚ
31-142 Kraków, ul. Krowoderska 42/8
Kierownik do projektowania wszelkich
projektów budowlanych RP-Upr. 5/68 MP-0059
z uprawnienia do kierowania budową oraz oceniania
stanu technicznego budynków RP-Upr. 3/93

Kraków 1 marca 2010

I SPIS TREŚCI:

1. Projekt budowlany aut. arch.

- I. Spis Treści
- II. Dane ogólne obiektu
- III. Krótki rys historyczny
- IV. Krótki opis prac budowlanych
- V. Uprawnienia projektanta i inne dokumenty.
- VI. Informacja dotycząca Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia

2. Program prac konserwatorskich i renowacyjnych dla elewacji Teatru Miniatura W Krakowie ,plac Św. Ducha 2 autor mgr Krzysztof Mikołajek konserwator dzieł sztuki nr dyplomu 4115

II. DANE OGÓLNE OBIEKTU:

1. **OBIEKT:** Przedmiotem prac konserwatorskich będą elewacje budynku wraz renowacją dachu Teatru Miniatura -budynek Teatru im. Juliusza Słowackiego w Krakowie
2. **LOKALIZACJA:** budynek Miniatura- Teatr im. J. Słowackiego pl. Św. Ducha 2
3. **AUTOR:** Jan Zawiejski
4. **CZAS POWSTANIA:** budynek powstał w 1893r jako zaplecze Teatru im. J. Słowackiego pełniąc funkcję elektrowni Teatru
5. **TECHNIKA**
WYKONANIA: Budynek dwukondygnacyjny wzniesiony w stylu eklektycznym(neorenesansowa willa). Wzniesiony na rzucie kwadratu posiada wyższą o dwie kondygnacje wieżę w narożniku płd-wsch stanowiącą obudowę komina z klatką schodową.
6. **UŻYTKOWNIK:** budynek stanowi własność Teatr im. Juliusza Słowackiego w Krakowie

*Budynek wraz z posesją wpisany jest do rejestru zabytków
pod nr A-946 z dn.17.05.1993r.*

III. KRÓTKI RYS HISTORYCZNY:

Budynek Teatru miniatura powstał ponieważ nowo wybudowany budynek Teatru im. Juliusza Słowackiego w Krakowie postanowiono Wyposażyć w instalację elektryczną.

Na tyłach Teatru Jan Zawiejski zaprojektował i wznosił budynek mieszczący małą turbinę parową.

Elektrownia Teatru Miejskiego- jest jedną z najstarszych krakowskich elektrowni, a zarazem drugą elektrownią teatralną na ziemiach polskich.

Budynek powstał w 1893r. został wzniesiony w stylu eklektycznym był tak skonstruowany, że krył w swym wnętrzu zarówno elektrownię jak i urządzenia do produkcji energii. O tym co było wewnątrz nie świadczył nawet wierzchołek ceglanego komina –obecnie wystający ponad dach. Budynek pierwotnie został zaprojektowany jako parterowy zrealizowano ostatecznie jako dwukondygnacyjny w związku z poszerzeniem programu o pomieszczenie dla malarni dekoracji Teatralnych.

Wzniesiony na rzucie kwadratu budynek posiada wyższą o dwie kondygnacje wieżę w narożniku pld-wsch stanowiącą obudowę komina z klatką schodową. Na wieży budynku zastosowano oryginalne wykończenie przestrzeni pomiędzy ścianami zewnętrznymi a okapem dachu w formie bogato zdobionych kasetonów, całość dekoracji jest widoczna z dołu poprzez podkreślenie jej mocnymi kolorami. Elektrownia pracowała do 1906r. kiedy to do Teatru doprowadzono energię elektryczną wytwarzaną w nowo wybudowanej elektrowni miejskiej na Kazimierzu. Następnie elektrownie przerobiono na malarnię.

W latach 70-tych do pierwotnej bryły budynku od str. Zachodniej wg. Projektu R. Loeglera i K. Zaufala dobudowano część foyer.

Od 27 marca 1976r. w budynku mieści się Scena Miniatura Teatru Słowackiego.

IV. OPIS PRAC BUDOWLANYCH: PROGRAM PRAC

Piaskowiec

1. Oczyszczenie powierzchni metodą hydrotermiczną połączoną z chemicznym działaniem preparatu z fluorkiem amonu Alkutex Fassadenreiniger-Paste firmy Remmers.
2. Oczyszczenie Graffiti za pomocą pasty Abbeizer prod Remmers.
3. Usunięcie mchów i porostów oraz dezynfekcja powierzchni kamienia z zastosowaniem preparatu Alkutex BFA - Entiermer firmy Remmers.
4. Usunięcie źle dobranych kitów i niesprawnych fragmentów spoinowania poprzez mechaniczne wykucie.
5. Demontaż odspojonych płyt i po oczyszczeniu montaż na kleju mineralnym
6. Ewentualna impregnacja strukturalna preparatem krzemoorganicznym Funcosil Steinfestiger 100, 200, 300 firmy Remmers osłabionych kamieni.
7. Uzupełnienie ubytków formy kitami mineralnymi z grupy Funcosil Restauriermörtel firmy Remmers, o właściwościach dostosowanych do stanu zachowania kamienia.
8. Uzupełnienie brakujących płyt poprzez wstawienie nowych z kamienia takiego jak pierwotny
9. Uzupełnienie ubytków spoinowania zaprawą elastyczną prod. Remmers ECC Fugenmörtel.
10. Scalenie kolorystyczne kitów i przebarwień na spoiwie silikonowym Funcosil Historie Lasur firmy Remmers
11. Zabezpieczenie powierzchni przed wnikaniem wody opadowej - hydrofobizacja preparatem siloksanowym Funcosil SL firmy Remmers lub WS.
12. Wykonanie dokumentacji konserwatorskiej wg obowiązującego schematu.

Marmurowe zejście do piwnicy

1. Oczyszczenie powierzchni poprzez zmycie wodą z dodatkiem detergentu YOIGHT VC 242, lub kompozycją rozpuszczalników organicznych.
2. Mechaniczne usunięcie nawarstwień gipsowych, stanowiących produkt korozji marmuru, poprzez szlifowanie na mokro papierami ściernymi o gradacji ok. 100 - 240
3. Usunięcie nieprawidłowych wstawek
4. Wykonanie i osadzenie nowych taszli z kamienia o takich samych właściwościach
5. Uzupełnienie drobnych ubytków kamienia kitami poliestrowymi firmy General barwionymi w masie
6. Korekta spoinowania zaprawą mineralną.
7. Zabezpieczenie powierzchni kamienia specjalistycznym werniksem
8. Wykonanie dokumentacji konserwatorskiej wg obowiązującego schematu.

Elementy sztukatorskie, tynki i profile

1. Ustaleniem kolorystyki tynków i sztukaterii poprzez wykonanie badań stratygraficznych i analitycznych. Technologia zostanie uszczegółowiona po rozpoznaniu składu dekoracji sztukatorskiej oraz barwnych warstw wykańczających -o ile takie się zachowały!!!
2. Wykonaniem prób konserwatorskich mających na celu wybór najskuteczniejszych metod i środków.

Sztukaterie

1. Oczyszczenie powierzchni sztukaterii metodą hydrotermiczną wspomaganą pastą Remmers Alkutex Abbeizer.
2. Doczyszczanie ręczne
3. Podklejenie pęknięć i zarysowań tynków metodą iniekcji z użyciem żywicy epoksydowej prod. Remmers Yiscacid Epoxi Injektionsharz 100
4. Demontaż, oczyszczenie odwrocia, montaż dekoracji na kleju Ceresit CX 15
5. Uzupełnienie ubytków tynku zaprawą mineralną - KEIM Uniwersał Putz i Tubag Stuckoplan lub stosując cement romański.
6. Wykonanie nowych odlewów (o ile potrzeba) z wykorzystaniem technologii cementów romańskich + montaż (1 cz. cementu romańskiego W 21, 2 cz. piasku kwarcowego gruboziarnistego, 0,65 cz. wody, 0,4% kwasu cytrynowego).
7. Wykonanie warstwy barwnej KEIM Restaurolazur
8. Wykonanie dokumentacji konserwatorskiej wg obowiązującego schematu.

Tynki i profile

1. Oczyszczenie powierzchni tynków metodą hydrotermiczną wspomaganą pastą Remmers Alkutex Abbeizer.
2. Usunięcie odspojonych tynków oraz wtórnych nawarstwień tynku
3. Zastosowanie preparatów blokujących sól w murze Aida Salzsperre firmy Remmers. lub ESCO FLUAT f. Schomburg
4. Podklejenie pęknięć i zarysowań rynków metodą iniekcji z użyciem żywicy epoksydowej prod Remmers
5. Oczyszczenie odsłoniętej konstrukcji stalowej i zabezpieczenie antykorozyjne
6. Ewentualne uzupełnienie ubytków muru ceglanego cegłą
7. Uzupełnienie dużych ubytków tynku zaprawą trasową (.1 cz. Trass Kalk, 3 cz. Piasku, 0,25 cz. Wapna dołowanego, 0,25 cz. Trass Zement.

8. Ewentualne uzupełnienie ubytków tynków w partiach zasolonych z użyciem zapraw renowacyjnych np. firmy Tubag Trass-Kalk-Porengrundputz WTA i Tubag Trass-Kalk-Sanierputz WTA
9. Uzupełnienie drobnych ubytków tynku, położenie tynku cienkowarstwowego (na całej powierzchni) - szpachlowanie KEIM Uniwersal Putz. z zatopieniem siatki zbrojeniowej w miejscach gdzie jest to niezbędne.
10. Uzupełnienie ubytków profilów metodą ciagnioną - Tubag Stuckoplan.
11. Wykonanie warstwy malarskiej KEIM Soldalit dwie warstwy i laserunek KEIM Restaurolasur.

Należy rozważyć możliwość odtworzenia obelisków murowanych i tynkowanych

Cegła

1. Oczyszczenie metodą hydrotermiczną wspomaganą metodą chemiczną z zastosowaniem preparatu firmy Remmers Alkutex Fassadenbräuner Paste.
2. Usunięcie przemalowań z zastosowaniem pasty prod. Remmers Abbeizer.
3. Ewentualne rozebranie komina poniżej wysokości dachu
4. Ewentualne uzupełnienie ubytków cegieł kitem mineralnym
5. Ewentualna wymiana nieprawidłowo dobranych cegieł na nowe o takich samych parametrach lub scalenie kolorystyczne do otoczenia
6. Uzupełnienie ubytków spoin
7. Hydrofobizacja metodą powlekania lub natrysku przy zastosowaniu preparatu krzemooorganicznego Funcosil WS lub SNL

Stolarka drzwiowa i okienna - czynności ogólne

1. Zabezpieczenie otworów okiennych i drzwiowych na okres renowacji stolarki (w uzgodnieniu z użytkownikiem obiektu i wykonawcą prac renowacji tynków).
2. Demontaż skrzydeł drzwi i okien - każdy zestaw rozpatrywany będzie indywidualnie w zależności od problemu i stanu zachowania.
3. Zabezpieczenie otworów na czas demontażu skrzydeł (specjalne płyty, folie itp.).
4. Demontaż z poszczególnych elementów klamek, szyldów zamków i innych. Ich konserwacja.
5. Konserwacja okien, drzwi (szczegółowe programy poniżej).
6. Wykonanie przeszkleń. W niektórych przypadkach ujednolicenie rodzaju i koloru szyb.
7. Montaż klamek, szyldów zamków i innych elementów metalowych w swych pierwotnych miejscach.
8. Montaż skrzydeł w pierwotnych miejscach.
9. Wykonanie dokumentacji konserwatorskiej wg obowiązującego schematu.

Drzwi i okna

1. Usunięcie pozostałości malatury - do drewna. Proponuje się użycie strumienia gorącego powietrza z elektrycznych nagrzewnic.
2. Ocena i przegląd stanu technicznego zachowanego drewna.
3. Ewentualna impregnacja w roztworze Osolanu KL osłabionych i wyjąłwionych elementów
4. Wykonanie ewentualnych napraw stolarskich.
5. Wykonanie brakujących skrzydeł okiennych
6. Doczyszczanie powierzchni drewna poprzez kilkakrotne szlifowanie.
7. Gruntowanie powierzchni stolarki gruntami ftalowymi (2-krotnie). Pomiędzy pierwszą a drugą warstwą podkładu uzupełnienie drobnych ubytków szpachlą olejną.
8. Szlifowanie powierzchni papierem ściętym gradacji 80-100.
9. Opracowanie estetyczne. Malowanie zewnętrzne końcowe farbą olejną.

Ewentualnie rozważyć wykonanie nowych okien na wzór pierwotnych!

Przy oknach pojedynczych wariantowo dopuszcza się wprowadzenie dodatkowego szklenia od wewnątrz. Projekty rozwiązań do akceptacji służb konserwatorskich

Klamki, sztyldy, zamki itp.

1. Oczyszczenie - wybór metody i środków po przeprowadzonych próbach
2. Ewentualna naprawy ślusarskie itp., wymiana elementów zupełnie zużytych,
3. Polerowanie metalu Zabezpieczanie metalu lakierem przed utlenianiem itp.

Krata okienna na elewacji wschodniej

1. Demontaż krat poprzez wykucie z muru
2. Oczyszczenie z powłok malarskich poprzez piaskowanie
3. Ocynkowanie galwaniczne
4. Zabezpieczenie powierzchniowe lakierem proszkowym - czarnym
5. Montaż

Metalowe drzwi stacji traf o, poręcz, latarnie

1. Oczyszczenie uszkodzonej powłoki lakierniczej
2. Odrdzewienie
3. Zabezpieczenie antykorozyjne dwie warstwy minii
4. Lakierowanie farbą olejną zewnętrzną - dwie warstwy

Podniebie dachu

1. Doczyszczenie lica z warstwy kurzu, brudu
2. Impregnacja lica - o ile konieczna. - 3% roztwór Osolanu w Acetonie, pędzle
3. Uzupełnienie ubytków drewna flekami, Winacet, drewno sosnowe
4. Uzupełnienie drobnych ubytków kitem trocinowym Osolan.
5. Uzupełnienie ubytków polichromii.

Prace blacharskie

1. Demontaż obróbek blacharskich i ofasowania
2. Demontaż rynien i rur spustowych
3. Usunięcie osłabionego deskowania dachów (deski gr. 25 mm)
4. Uzupełnienie ubytków deskowania
5. Impregnacja więźby preparatami grzybobójczymi i owadobójczymi (Hylotoks, Boramon lub Ocean 441).
6. Położenie folii paroprzepuszczalnej Membrama Bauder Top Vent z siatką polipropylenową
7. Wykonanie nowej blacharki miedzianej gr. 0,6 mm łączonej na tzw. rąbek podwójny
8. Wykonanie systemu odprowadzania wody (rynny kwadratowe i okrągłe, rury).

9. Wykonanie i montaż dekoracji (akroteriony, muszle, iglica, balustrada)

Papa

Wariant I

1. Przygotowanie podłoża pod renowację starych dachów krytych papą termozgrzewalną DKD - położenie emulsji asfaltowej izolacyjnej
2. Położenie płyt styropianowych oklejanych obustronnie papą- gr.5 cm system AWA-EPS 100
3. Krycie dachów papą termozgrzewalną DKD na podłożu betonowym
4. Obróbki murów ogniowych pasem papy termozgrzewalnej DKD o szerokości 30cm
5. Obróbki kominów przy zastosowaniu papy termozgrzewalnej DKD

Wariant n (możliwy po wykonaniu odkrywek, opracowaniu stratygrafii i szczegółowego programu).

Instalacja odgromowa

1. Wykonanie badań (odkrywki ziemne) i pomiarów skuteczności instalacji.
2. Opracowanie projektu zgodnego z obowiązującymi normami.
3. Demontaż starej instalacji (częściowy lub całkowity)
4. Wykonanie nowej instalacji z miedzi.
5. Wykonanie pomiarów skuteczności nowej instalacji.

1

arch. mgr inż. ZDZISŁAW BANAŚ
31-142 Kraków, ul. Krowczyńska 42/8
1. Uprawnienia do projektowania wszelkich
obiektów budowlanych RP-Upr. 5/53 MP-0059
2. Uprawnienia do kierowania budową oraz oceniania
stanu technicznego budynków RP-Upr. 3/93

Oświadczenie projektanta

Ja, niżej podpisany (a) *mgr inż. arch. Zdzisław Banaś*.

(imię i nazwisko projektanta)

posiadający uprawnienia do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w zakresie: *projektowanie architektoniczne nr Upr 9/68*

oraz aktualny wpis na listę członków właściwej izby samorządu zawodowego - *Małopolska Okręgowa Izba Architektów nr MP-0059*

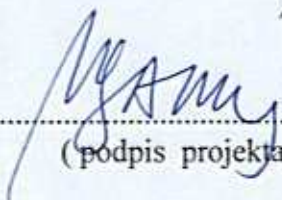
po zapoznaniu się z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2006r Nr 156, poz. 1118 z późn. zm.) zgodnie z art. 20 ust 4 tej ustawy oświadczam, że projekt budowlany dotyczący budowy: *Remont konserwatorski elewacji wraz z renowacją dachu budynku Teatru im. Juliusza Słowackiego w Krakowie, pl. Św. Ducha 2*

na działce / działkach * nr 65 obr 1 Śródmieście zlokalizowanych w Krakowie przy pl. Św. Ducha 2 został sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Świadomy odpowiedzialności karnej za podanie w niniejszym oświadczeniu nieprawdy, zgodnie z art. 233 Kodeksu karnego, potwierdzam własnoręcznym podpisem prawdziwość danych, zamieszczonych powyżej.

W załączeniu przedkładam:

1. kserokopię uprawnień do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych
2. kserokopię aktualnego wpisu na listę członków właściwej izby samorządu zawodowego

.....
(podpis projektanta)

RP-Upr. 3/93

Kraków, dnia 4 stycznia 1993 r.

DECYZJA

O STWIERDZENIU PRZYGOTOWANIA ZAWODOWEGO DO PEŁNIENIA SAMODZIELNYCH FUNKCJI TECHNICZNYCH W BUDOWNICTWIE

Na podstawie §4 ust.1, §6 ust.1, §7 i §13 ust.1 rozporządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 20 lutego 1975 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz.U.Nr 8 poz.46) z późniejszymi zmianami -

stwierdza się, że:

Pan ZDZISŁAW BANAS - magister inżynier architekt
urodzony dnia 17 czerwca 1937 r. w Krakowie

posiada przygotowanie zawodowe
upoważniające do wykonywania samodzielnych funkcji
kierownika budowy i robót
w specjalności architektonicznej.

Pan ZDZISŁAW BANAS jest upoważniony do:

- 1/ kierowania, nadzorowania i kontrolowania budowy i robót, kierowania i kontrolowania wytwarzania konstrukcyjnych elementów budowlanych oraz oceniania i badania stanu technicznego wszelkich budynków,
- 2/ w budownictwie jednorodzinnym, zagrodowym oraz innych budynków o kubaturze do 1000 m³ sporządzania projektów w zakresie rozwiązań architektonicznych.

Otrzymują:

- 1 x mgr inż. arch. Zdzisław Banas
- 1 x a/a

Z up. WOJEWODY

mgr inż. arch. Janusz Septel
Dyrektor Wydziału

Za zgodność z oryginałem
Kraków 01 MAR 2010
Kraków

arch. mgr inż. ZDZISŁAW BANAS
31-142 Kraków, ul. Krowczyńska 42B
1. Upoważnienie do projektowania w zakresie
obiektów budowlanych RP-Upr. 8/93 MP-0059
2. Upoważnienie do kierowania budową oraz oceniania
stanu technicznego budynków RP-Upr. 3/93

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

MAŁOPOLSKA OKRĘGOWA IZBA ARCHITEKTÓW

URZĄD MIASTA KRAKOWA
WYDZIAŁ ARCHITEKTURY
I URBANISTYKI
30-533 Kraków, Rynek Podgórski 1

Kraków, dnia 01.01.2010 r.

ZAŚWIADCZENIE

Małopolska Okręgowa Rada Izby Architektów

zaświadcza, że

Pan mgr inż.arch. Zdzisław Banaś,

zamieszkały: 31-142 Kraków, ul. Krowoderska 42/8, posiadający uprawnienia do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w specjalności architektonicznej bez ograniczeń nr 9/68, wydane przez Prezydium Rady Narodowej M. Krakowa Wydział Budownictwa Urbanistyki i Architektury, dnia 29 marca 1968 r., jest wpisany na listę członków Małopolskiej Okręgowej Izby Architektów, pod numerem MP-0059.

Posiada polisę obowiązkowego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej architektów, wydaną przez PZU S.A.; Polisa Seria E Nr 0079060.

mgr inż. Zdzisław Banaś
Przewodniczący
Maj 2010 r.
Miejscowość: Kraków

Za zgodność z oryginałem
01 MAR. 2010

Kraków
arch. mgr inż. ZDZISŁAW BANAŚ
31-142 Kraków, ul. Krowoderska 42/8
1. Uprawnienia do projektowania i nadzoru nad budownictwem
2. Uprawnienia do kierowania budowlą oraz oceniania
stanu technicznego budynków RP-Upr. 3/93

Zaświadczenie traci ważność z dniem 30 CZERWCA 2010 r.

PREZYDIUM
RADY NARODOWEJ M. KRAKOWA
Wydział Budownictwa
Urbanistyki i Architektury

URZĄD MIASTA KRAKOWA
WYDZIAŁ ARCHITEKTURY
I URBANISTYKI
30-533 Kraków, Rynek Podgórski 1

Kraków dnia 29. III. 1968 r.

Nr ewid. uprawn. 9/68

UPRAWNIENIA BUDOWLANE

Na podstawie art. 18, art. 19 ust. 1 i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 roku — prawo budowlane (Dz. U. Nr 7, poz. 46) oraz § 29 i § 5 ust. 1 pkt. 1 rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 10 września 1962 roku w sprawie kwalifikacji fachowych osób wykonujących funkcje techniczne w budownictwie powszechnym (Dz. U. Nr 53, poz. 266)

Ob. Zdzisław, Stanisław B a n a s
mgr. inż. architekt

urodzony(a) dnia 17 czerwca 1937r. w Krakowie

otrzymuje

w specjalności architektonicznej

uprawnienia budowlane do sporządzania projektów budowlanych architektonicznych wszelkich obiektów budowlanych, projektów budowlanych konstrukcyjnych z wyjątkiem projektów obiektów budowlanych o skomplikowanej konstrukcji, projektów instalacji i urządzeń sanitarnych z wyjątkiem skomplikowanych instalacji i urządzeń sanitarnych.

ZCA GŁÓWNEGO ARCHITEKTA KRAKOWA

Za zgodność z oryginałem

Kraków 01 MAR. 2010

arch. mgr inż. ZDZISŁAW BANAS
31-142 Kraków, ul. Krowczyńska 1A
1. Uprawnienia do projektowania wszelkich obiektów budowlanych RP-Ust. z dnia 31.01.1961
2. Uprawnienia do kierowania budowlaną pracą projektową stanowiącą

WOKNA MOSTOWIK

KRAKÓW, 2009-11-18

CENTRALNA INFORMACJA KSIĄG WIECZYSTYCH
EKSPozytura
UL. PRZY RONDO 7
31-547 KRAKÓW

Odpis zwykły księgi wieczystej, stan z dnia 2009-11-18 11:52

OZNACZENIE KSIĘGI WIECZYSTEJ

Rubryka 0.1 - Informacje podstawowe		
Numer i nazwa pola	Indeks	Treść pola
1. Numer księgi		KR1P / 00334787 / 5
2. Oznaczenie wydziału		
A: nazwa sądu		SĄD REJONOWY KRAKÓW-PODGÓRZE
B: siedziba sądu		KRAKÓW
C: kod wydziału		KR1P
D: numer wydziału		IV
E: nazwa wydziału		WYDZIAŁ KSIĄG WIECZYSTYCH W KRAKOWIE
3. Typ księgi	Indeks zmiany	Treść pola
	1	GRUNT ODDANY W UŻYTKOWANIE WIECZYSTE I BUDYNEK STANOWIĄCY ODRĘBNĄ NIERUCHOMOŚĆ

Rubryka 0.2 - Dane o założeniu księgi wieczystej

Numer i nazwa pola	Indeks zmiany	Treść pola
1. Stan w czasie założenia		ZALOZENIE KSIĘGI WIECZYSTEJ DLA NIERUCHOMOŚCI, DLA KTÓREJ PRONAWOZONA BYŁA KSIĘGA WIECZYSTA DAWNA
2. Chwila zapisania księgi		2005-09-09-16.19.28.694763
3. Chwila ujawnienia księgi		2005-09-09-16.19.28.694763
4. Data założenia dotychczasowej księgi wieczystej		

Rubryka 0.3 - Dane o zamknięciu księgi wieczystej

Numer i nazwa pola	Indeks zmiany	Treść pola
1. Chwila zamknięcia księgi		
2. Podstawa zamknięcia księgi		

Rubryka 0.4 - Podstawa zmiany		
Nr	Numer i nazwa pola	Indeks Wpau
1.	Dane o wniosku	
	1. Podstawa zmiany	DZ. KW. / KRUP / 00054371 / 06 / 003 DECYZJA WODJEWODY MAŁOPOLSKIEGO SR.VIII.TT.7720-1-291-02, SR.VIII.TT.7720-1-292-02 Z DNIA 2006-05-12, SR.VIII.TT.7720-1-293-02 Z DNIA 2006-05-12, SR.VIII.TT.7720-1-297-02 Z DNIA 2006-05-12,

DZIAŁ I-O - "OZNACZENIE NIERUCHOMOŚCI"

Rubryka 1.1 - Wzmianki w działale I-O		
Numer i nazwa pola	Indeks Wpau	Treść pola
1. Numer bieżący nieruchomości	1, 2, 3, 11	1

Rubryka 1.2 - Numer nieruchomości

Numer i nazwa pola	Indeks Wpau	Treść pola
1. Numer bieżący nieruchomości	1, 2, 3, 11	1

Rubryka 1.3 - Położenie

Numer i nazwa pola	Indeks Wpau	Treść pola
1. Numer porządkowy	1, 2, 3, 11	1
2. Województwo	1, 2, 3, 11	MAŁOPOLSKIE
3. Powiat	1, 2, 3, 11	M. KRAKÓW
4. Gmina	1, 2, 3, 11	KRAKÓW M.
5. Miejscowość	1, 2, 3, 11	KRAKÓW
6. Działka	1, 2, 3, 11	ŚRODOWISZCIE

Rubryka 1.4 - Oznaczenie

Podrubryka 1.4.1 - Działka ewidencyjna		
Numer i nazwa pola	Indeks Wpau	Treść pola
1. Identyfikator działki		
2. Numer działki	1, 2	6/9
3. Obręb ewidencyjny	1, 2	61
A: numer obrębu ewidencyjnego		
B: nazwa obrębu ewidencyjnego	1, 2	ŚRODOWISZCIE
4. Położenie	1, 2	1
5. Ulica	1, 2	1
6. Sposób korzystania	1, 2	III - INNE TERENY ZARĘKOWANE

7. Odczytanie	Numer księgi		/ /
8. Przyłączenie	Obszar		/ /
9. Numer księgi zaginionej, zniszczonej, dawnej, zbioru dokumentów	Obszar		
	A: numer księgi zaginionej	1.	
	B: numer księgi zniszczonej	1.	
	C: numer księgi dawnej	1.	LWH 262- POWSTAŁA Z PCR L KAT 396.1 397/L
	D: oznaczenie zbioru dokumentów	1.	
2. 1. Identyfikator działki			
2. Numer działki		3	64
3. Obręb ewidencyjny	A: numer obrębu ewidencyjnego	3	1
	B: nazwa obrębu ewidencyjnego	3	Śródmieście
4. Położenie		1.	3
5. Ulica		1.	
6. Sposób korzystania		3	BI - INNE TERENY ZABUDOWANE
7. Odczytanie	Numer księgi		/ /
8. Przyłączenie	Obszar		/ /
9. Numer księgi zaginionej, zniszczonej, dawnej, zbioru dokumentów	Obszar		
	A: numer księgi zaginionej	1.	
	B: numer księgi zniszczonej	1.	
	C: numer księgi dawnej	1.	LWH 268 Śródmieście
	D: oznaczenie zbioru dokumentów	1.	
3. 1. Identyfikator działki			
2. Numer działki		3	68
3. Obręb ewidencyjny	A: numer obrębu ewidencyjnego	3	1
	B: nazwa obrębu ewidencyjnego	3	Śródmieście
4. Położenie		1.	3
5. Ulica		1.	
6. Sposób korzystania		3	BI - INNE TERENY ZABUDOWANE
7. Odczytanie	Numer księgi		/ /

8. Przyłączenie	Obszar		/ /
9. Numer księgi zaginionej, zniszczonej, dawnej, zbioru dokumentów	Obszar		
	A: numer księgi zaginionej	1.	
	B: numer księgi zniszczonej	1.	
	C: numer księgi dawnej	1.	LWH 268 Śródmieście
	D: oznaczenie zbioru dokumentów	1.	
4. 1. Identyfikator działki			
2. Numer działki		3	68
3. Obręb ewidencyjny	A: numer obrębu ewidencyjnego	3	1
	B: nazwa obrębu ewidencyjnego	3	Śródmieście
4. Położenie		1.	3
5. Ulica		1.	
6. Sposób korzystania		3	BI - INNE TERENY ZABUDOWANE
7. Odczytanie	Numer księgi		/ /
8. Przyłączenie	Obszar		/ /
9. Numer księgi zaginionej, zniszczonej, dawnej, zbioru dokumentów	Obszar		
	A: numer księgi zaginionej	1.	
	B: numer księgi zniszczonej	1.	
	C: numer księgi dawnej	1.	LWH 265 Śródmieście
	D: oznaczenie zbioru dokumentów	1.	
5. 1. Identyfikator działki			
2. Numer działki		3, 11	70
3. Obręb ewidencyjny	A: numer obrębu ewidencyjnego	3, 11	1
	B: nazwa obrębu ewidencyjnego	3, 11	Śródmieście
4. Położenie		1.	3
5. Ulica		1.	
6. Sposób korzystania		3, 11	BI - INNE TERENY ZABUDOWANE
7. Odczytanie	Numer księgi		/ /

B. Przyłączenie	Numer księgi	Indeks	Wzrost
9. Numer księgi zaginionej, zniszczonej, dawnej, zbioru dokumentów	1.	1.	1.
10. Numer księgi zniszczonej, dawnej, zbioru dokumentów	1.	1.	1.
11. Numer księgi zniszczonej, dawnej, zbioru dokumentów	1.	1.	1.
12. Numer księgi zniszczonej, dawnej, zbioru dokumentów	1.	1.	1.
13. Numer księgi zniszczonej, dawnej, zbioru dokumentów	1.	1.	1.
14. Numer księgi zniszczonej, dawnej, zbioru dokumentów	1.	1.	1.
15. Numer księgi zniszczonej, dawnej, zbioru dokumentów	1.	1.	1.

Podrozdział 1.4.2 - Budynek

Lp.	Numer i nazwa pola	Indeks	Wzrost	Treść pola
1.	1. Identyfikator budynku	1.	1.	1.
2.	2. Identyfikator działki	1.	1.	1.
3.	3. Polowanie	1.	1.	1.
4.	4. Dane adresowe	1.	1.	1.
5.	5. Liczba kondygnacji	1.	1.	1.
6.	6. Liczba samodzielnych lokali	1.	1.	1.
7.	7. Powierzchnia użytkowa budynku	1.	1.	1.
8.	8. Przeznaczenie budynku	1.	1.	1.
9.	9. Dalszy opis budynku	1.	1.	1.
10.	10. Numer księgi wliczonej	1.	1.	1.
11.	11. Odrębność	1.	1.	1.
12.	12. Odrębność - numer księgi wliczonej	1.	1.	1.
13.	13. Przyłączenie - numer księgi wliczonej	1.	1.	1.
14.	14. Informacja o wyodrębnionych lokalach	1.	1.	1.
15.	15. Część wspólna po wyodrębnieniu lokali	1.	1.	1.

2.	1. Identyfikator budynku	1.	1.	1.
3.	3. Polowanie	1.	1.	1.
4.	4. Dane adresowe	1.	1.	1.
5.	5. Liczba kondygnacji	1.	1.	1.
6.	6. Liczba samodzielnych lokali	1.	1.	1.
7.	7. Powierzchnia użytkowa budynku	1.	1.	1.
8.	8. Przeznaczenie budynku	1.	1.	1.
9.	9. Dalszy opis budynku	1.	1.	1.
10.	10. Numer księgi wliczonej	1.	1.	1.
11.	11. Odrębność	1.	1.	1.
12.	12. Odrębność - numer księgi wliczonej	1.	1.	1.
13.	13. Przyłączenie - numer księgi wliczonej	1.	1.	1.
14.	14. Informacja o wyodrębnionych lokalach	1.	1.	1.
15.	15. Część wspólna po wyodrębnieniu lokali	1.	1.	1.
3.	3. Identyfikator budynku	1.	1.	1.
4.	4. Dane adresowe	1.	1.	1.
5.	5. Liczba kondygnacji	1.	1.	1.
6.	6. Liczba samodzielnych lokali	1.	1.	1.
7.	7. Powierzchnia użytkowa budynku	1.	1.	1.
8.	8. Przeznaczenie budynku	1.	1.	1.
9.	9. Dalszy opis budynku	1.	1.	1.
10.	10. Numer księgi wliczonej	1.	1.	1.

na której usytuowany jest budynek	B: numer obrębu ewidencyjnego C: numer działki ewidencyjnej		
11. Odrębność		25	TAK
12. Odlączenie - numer księgi wieczystej	Numer księgi		/ /
13. Przyłączenie - numer księgi wieczystej	Numer księgi	1.	/ /
14. Informacja o wyodrębnionych lokalach	A: numer lokalu B: numer księgi wieczystej		/ /
15. Część wspólna po wyodrębnieniu lokali			
1. Identyfikator budynku			
2. Identyfikator działki			
3. Położenie		1.	26
4. Dane adresowe	A: nazwa ulicy (zalecane) B: numer porządkowy budynku	1.	26
5. Liczba kondygnacji			21
6. Liczba samodzielnych lokali			
7. Powierzchnia użytkowa budynku			
8. Przeznaczenie budynku			
9. Dalszy opis budynku	Numer księgi	1.	/ /
10. Nieruchomość, na której usytuowany jest budynek	A: numer księgi wieczystej B: numer obrębu ewidencyjnego C: numer działki ewidencyjnej		
11. Odrębność		26	TAK
12. Odlączenie - numer księgi wieczystej	Numer księgi		/ /
13. Przyłączenie - numer księgi wieczystej	Numer księgi	1.	/ /
14. Informacja o wyodrębnionych lokalach	A: numer lokalu B: numer księgi wieczystej		/ /
15. Część wspólna po wyodrębnieniu lokali			

5.	1. Identyfikator budynku		
2. Identyfikator działki		1.	27
3. Położenie		1.	27
4. Dane adresowe	A: nazwa ulicy (zalecane) B: numer porządkowy budynku		12
5. Liczba kondygnacji			
6. Liczba samodzielnych lokali			
7. Powierzchnia użytkowa budynku			
8. Przeznaczenie budynku			
9. Dalszy opis budynku	Numer księgi	1.	/ /
10. Nieruchomość, na której usytuowany jest budynek	A: numer księgi wieczystej B: numer obrębu ewidencyjnego C: numer działki ewidencyjnej		
11. Odrębność		27	TAK
12. Odlączenie - numer księgi wieczystej	Numer księgi		/ /
13. Przyłączenie - numer księgi wieczystej	Numer księgi	1.	/ /
14. Informacja o wyodrębnionych lokalach	A: numer lokalu B: numer księgi wieczystej		/ /
15. Część wspólna po wyodrębnieniu lokali			

Podrubryka 1.4.3 - Urządzenie

Brak wpisu

Podrubryka 1.4.4 - Lokal

Brak wpisu

Rubryka 1.5 - Obszar

Numer i nazwa pola	Indeks		Treść pola
	Wzrost	Wzrost	
	1, 2, 3, 11	0, 5, 9, 12, 14	

Rubryka 1.6 - Zgodność z danymi ewidencji gruntów i budynków

Brak wpisu

Rubryka 1.7 - Podstawa oznaczenia (sprostowania)	
Informacje znajdujące się w zestawieniu rubryk podstaw wpisów umieszczonych na końcu treści książki	
Rubryka 1.8 - Dane o wniosku i chwili wpisu	
Informacje znajdujące się w zestawieniu rubryk danych o wnioskach i chwili wpisów umieszczonych na końcu treści książki	
Rubryka 1.9 - Komentarz	
Brak wpisu	

DZIAŁ I-SP - "SPIS PRAW ZWIĄZANYCH Z WŁASNOŚCIĄ"

Rubryka 1.10 - Wzmianki w dziale I-Sp

Brak wpisu

Rubryka 1.11 - Spis praw

Podrubryka 1.11.1 - Spis praw związanych z własnością

Lp.	Numer i nazwa pola	Indeks Wpisu	Treść pola
1.	1. Numer prawa	10	1
	2. Napis		
	3. Rodzaj prawa	10	UPRAWNIENIE WYNIKAJĄCE Z PRAWA UMOWIONEGO W DZIALE III INNEJ KSIĘGI WIECZYSTOŚCI
	4. Treść prawa	10	Z WŁASNOŚCIĄ NIERUCHOMOŚCI (L. KAT 396.1 397.1) POLACZONE JEST PRAWO WSPÓŁWŁASNOŚCI MURU GRANICZNEGO Z NIERUCHOMOŚCIĄ, L. SPIS 36 LWN 261 PIASEK
	5. Księga powiązana		1. A: numer tej książki wieczystej B: kolejny numer wpisu
	6. Udział związany		1.
	7. Rodzaj zmiany		

Podrubryka 1.11.2 - Prawo użytkowania wieczystego

Numer i nazwa pola	Indeks Wpisu	Treść pola
1. Okres użytkowania	19, 20, 21, 22	2009-12-05
2. Sposób korzystania	19, 20, 21, 22	GRUNT ODANY W UŻYTKOWANIE WIECZYSTOŚCI BUDYNÓW STANOWIĄCE ODURZAJĄ NIERUCHOMOŚĆ
Podrubryka 1.11.3 - Opis spółdzielni mieszkaniowej		
Brak wpisu		

Rubryka 1.12 - Podstawa wpisu	
Informacje znajdujące się w zestawieniu rubryk podstaw wpisów umieszczonych na końcu treści książki	
Rubryka 1.13 - Dane o wniosku i chwili wpisu	
Informacje znajdujące się w zestawieniu rubryk danych o wnioskach i chwili wpisów umieszczonych na końcu treści książki	
Rubryka 1.14 - Komentarz	
Brak wpisu	

DZIAŁ II - "WŁASNOŚĆ"

Rubryka 2.1 - Wzmianki w dziale II

Brak wpisu

Rubryka 2.2 - Właściciel

Podrubryka 2.2.1 - Udział

Lp.	Numer i nazwa pola	Indeks Wpisu	Treść pola
1.	1. Numer udziału w prawie	14	2
	2. Wiek udziału (licznik/mianownik)	14	1 / 1
	3. Rodzaj współwłasności		

Podrubryka 2.2.2 - Skarb Państwa

Lp.	Numer i nazwa pola	Indeks Wpisu	Treść pola
1.	1. Lista wskazań udziałów w prawie	1.	2
	2. Nazwa	14	SKARB PAŃSTWA - PREZYDENT MIASTA KRAKOWA
	3. Siedziba	14	KRAKÓW
	4. REGON		
	5. Rola instytucji	14	ORGAN REPREZENTUJĄCY SKARB PAŃSTWA

Podrubryka 2.2.3 - Jednostka samorządu terytorialnego (związek międzygminny)

Brak wpisu

Podrubryka 2.2.4 - Inna osoba prawna

Brak wpisu

Podrubryka 2.2.5 - Osoba fizyczna

Brak wpisu

Rubryka 2.3 - Właściciel wyodrębnionego lokalu

Brak wpisu

Rubryka 2.4 - Użytkownik właściciel

Podrubryka 2.4.1 - Napisy

Numer i nazwa pola	Treść pola	
	podstawa	Wzrost
1. Napis	19, 20, 21, 22	WSPISY DOTYKĄCE UŻYTKOWANIA WIECZYSTEGO I WŁASNOŚCI RUDOWNIKU STANOWIĄCEGO OPISYWAJĄCY NIEBUDOWNICZĄ

Podrubryka 2.4.2 - Udziały

Lp.	Numer i nazwa pola	Tęże pola	
		Imię i Wzrost	
1.	1. Numer ucznia w progu	19, 20, 21,	1
	2. Wielkość udziału (liczby/meanowiki)	22	
		19, 20, 21,	1 / 1
	22		
	3. Razem wziętości		

Podrubryka 2.4.3 - Skarb Państwa

Prak. wjsw

Podrozdział 2.4.4 - Jednostka samorządu terytorialnego (związek międzygminny)

Bilal Wajid

Podrubryka 2.4.5 - Inna osoba prawna

Lp.	Numer i nazwa pola	Tytuł pola	
		Wzrost	
1.	1. Lista wskazań urządzeń w prawie	19. 20. 21. 22	1
2.	Nazwa	19. 20. 21. 22	TEATR IM. JULIUSZA SŁOWACKIEGO W KRAKOWIE
3.	Symbol	19. 20. 21. 22	KRAKOW
4.	REGON	19. 20. 21. 22	00027801800000
5.	Stan przekrojowy		

Podrubryka 2.4.6 - Osoba fizyczna

Brak wyniku

Rubryka 2.5 - Uprawniony

Brak wpisu

Rubryka 2.6 - Podstawa nabycia

Informacje znajdują się w zestawieniu rubryk podzawę wpisów umieszczonym na końcu każdej księgi

Rubryka 2.7 - Dane o wniošku i chwili wpisu

Informacje znajdujące się w zestawieniu wykryły również i inne wpisywacze uczestniczący na kolejnych kolejach.

Rubryka 2.8 - Komentarz

Break window

DZIAŁ III - "PRAWA, ROSZCZENIA I OGRANICZENIA"

Rubryka 3.1 - Wzmianki w dziale III

Book version

Rubryka 3.2 - Numer wpisu

Numer i nazwa pola	Treść pola	
	Indeks Wzrost	
1. Numer wpisu	6	1

Rubryka 3.3 - Napis

Numer i nazwa pola	Tężeć pola	
	rodzaj	Wzrost

Rubryka 3.4 - Treść wpisu

Podręcznika 3.4.1 - Treść prawa, rozszereżenia, ograniczenia, ostateczności	
Numer i nazwa pola	Treść pola

Trésid' polit	Indice	Indice I nationale polit
---------------	--------	--------------------------

1. Rodzaj wpisu	6	Wpis	INNY WPIS
2. Treść wpisu	6		BUDYNEK PRZY UL. ŚW. MARCKA NR 24 ZAŁĄCZONY SIE NA DZIAŁKĘ LKAT 316 ZOSTAŁ WPISANY DO REJESTRU ZABUDKOWY DO NR REJ 110
3. Przedmiot wykonywania			
4. Pierwszeństwo			
5. Prawo lub rozstrzeżenie uprawnione z pierwszeństwa			
6. Licza nieruchomości wpisanych	1.	A: numer kolejny wierszy	/ /
		B: numer wpisu	
7. Rodzaj zmiany	1.		

Rubryka 3.2 - Numer wpisu

Numer i nazwa pola	Traf. pola	
	Indeks	
1. Numer wpisu	7	2

Rubryka 3.3 - Napisy

Numer i nazwa polu	Indeks	Trzeci polu
	Wzrost	

1. Napis		Rubryka 3.4 - Treść wpisu	
Podrubryka 3.4.1 - Treść prawa, roszczenia, ograniczenia, ostrzeżenia		Indeks	Treść pola
Numer i nazwa pola		Indeks	Treść pola
1. Rodzaj wpisu		7	INNY WPIS
2. Treść wpisu		7	BUDYNEK TEATRU IM JULIUSZA SŁOWACKIEGO W KRAKOWIE PRZY PL. ŚW. DUCHA 1. JAKO OBIEKT POSIADAJĄCY WARTOŚĆ ARTYSTYCZNĄ I KULTURALNĄ ZOSTAŁ UZNANY ZA ZABYTEK POSLEGAJĄCY OCHRONIE PRAWA
3. Przedmiot wykonywania			
4. Pierwszeństwo			
5. Prawo lub roszczenie uprawnione z pierwszeństwa			
6. Lista nieruchomości współzależnych	1. A: numer kolegi wieczystej B: numer wpisu		/ /
7. Rodzaj zmiany	1.		

Rubryka 3.2 - Numer wpisu		Rubryka 3.3 - Napis	
Numer i nazwa pola		Indeks	Treść pola
Numer i nazwa pola		Indeks	Treść pola
1. Numer wpisu		8	3
1. Napis			

Rubryka 3.4 - Treść wpisu		Rubryka 3.4.1 - Treść prawa, roszczenia, ograniczenia, ostrzeżenia	
Numer i nazwa pola		Indeks	Treść pola
Numer i nazwa pola		Indeks	Treść pola
1. Rodzaj wpisu		8	INNY WPIS
2. Treść wpisu		8	WPISANO DO REJESTRU ZABYTÓW M. KRAKOWA POD NUMEREM A-946 NASTĘPUJĄCE DOBRO KULTURY: BUDYNEK D. STACJI ELEKTRYCZNEJ PRZY TEATRZE MĘDZYM CIECZNI TEATRU MINGATURA W KRAKOWIE PRZY PLACU ŚW. DUCHA 2. USYTUOWANY NA OZ 65 OIR 1 ŁĄCZNIEMIECIE
3. Przedmiot wykonywania			
4. Pierwszeństwo			
5. Prawo lub roszczenie uprawnione z pierwszeństwa			
6. Lista nieruchomości współzależnych	1. A: numer kolegi wieczystej B: numer wpisu		/ /
7. Rodzaj zmiany	1.		

Rubryka 3.2 - Numer wpisu		Rubryka 3.3 - Napis	
Numer i nazwa pola		Indeks	Treść pola
Numer i nazwa pola		Indeks	Treść pola
1. Numer wpisu		9	4
1. Napis			

Rubryka 3.4 - Treść wpisu		Podrubryka 3.4.1 - Treść prawa, roszczenia, ograniczenia, ostrzeżenia	
Numer i nazwa pola		Indeks	Treść pola
Numer i nazwa pola		Indeks	Treść pola
1. Rodzaj wpisu		9	INNY WPIS
2. Treść wpisu		9	NIERUCHOMOŚĆ OBIEKTU LWN 272 WPISANO DO REJESTRU ZABYTÓW M. KRAKOWA
3. Przedmiot wykonywania			
4. Pierwszeństwo			
5. Prawo lub roszczenie uprawnione z pierwszeństwa			
6. Lista nieruchomości współzależnych	1. A: numer kolegi wieczystej B: numer wpisu		/ /
7. Rodzaj zmiany	1.		

Rubryka 3.5 - Podstawa wpisu		Rubryka 3.6 - Dane o wniosku i chwil wpisu	
Informacje znajdujące się w zestawieniu rubryk podstaw wpisu umieszczonym na końcu treści kolegi		Informacje znajdujące się w zestawieniu rubryk danych o wnioskach i chwil wpisu umieszczonym na końcu treści kolegi	

Rubryka 3.7 - Komentarz	
Brak wpisu	

DZIAŁ IV - "HIPOTEKA"

Brak wpisu

WNIOSKI I PODSTAWY WPISÓW W KSIĘDZE WIECZYSTYJ

Zestawienie rubryk - podstaw wpisu

Dane o wniosku		Dane o wnioskach	
		OZ: KW / KR1P / 0001206 / 04 / 001	

Rubryka - Podstawa oznaczenia (sprostowania)		Rubryka - Podstawa oznaczenia (sprostowania)	

Numer i nazwa pola		Indeks	

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

7	Dane o wnioskodawcy	7. Numer księgi	/ /
		DZ. KW. / KRUP / 00012306 / 04 / 001	
	Numer i nazwa pola	Podnubryka - Decyzja administracyjna	
		Inskas	Treść pola
		Wykaz	
	1. Przedmiot decyzji	PODSTAWĘ WPISU PRZENIESIONO Z LWH 268 ŚRODMIEŚCIE, PISMO INICJATYWY RADY NARODOWEJ W MIEŚCIE KRAKOWIE WYDZIAŁ KULTURY	
	2. Numer decyzji	KONS VO115/01	
	3. Data wydania decyzji	1961-03-13	
	4. Oznaczenie organu		
	5. Siedziba organu	KRAKÓW	
	Polozenie dokumentu	6. Numer karty akt	
		7. Numer księgi	/ /
	Dane o wnioskodawcy	DZ. KW. / KRUP / 00012306 / 04 / 001	
	Numer i nazwa pola	Podnubryka - Decyzja administracyjna	
		Inskas	Treść pola
		Wykaz	
	1. Przedmiot decyzji	PODSTAWĘ WPISU PRZENIESIONO Z LWH 208 ŚRODMIEŚCIE; DECYZJA	
	2. Numer decyzji	PSO2 IV/25/93	
	3. Data wydania decyzji	1993-05-17	
	4. Oznaczenie organu	WOJEWÓDZKI KONSERWATOR ZABYTKÓW	
	5. Siedziba organu		
	Polozenie dokumentu	6. Numer karty akt	
		7. Numer księgi	/ /
	Dane o wnioskodawcy	DZ. KW. / KRUP / 00012306 / 04 / 001	
	Numer i nazwa pola	Podnubryka - Decyzja administracyjna	
		Inskas	Treść pola
		Wykaz	
	1. Przedmiot decyzji	PODSTAWĘ WPISU PRZENIESIONO Z LWH 272 ŚRODMIEŚCIE; DECYZJA	
	2. Numer decyzji	L.DZ.KL.KONS. 0001108/98	
	3. Data wydania decyzji	1998-04-20	
	4. Oznaczenie organu	MIEJSKI KONSERWATOR ZABYTKÓW	
	5. Siedziba organu	KRAKÓW	
	Polozenie dokumentu	6. Numer karty akt	
		7. Numer księgi	/ /
	Dane o wnioskodawcy	DZ. KW. / KRUP / 00012306 / 04 / 001	
10	Dane o wnioskodawcy	Podnubryka - Inna podstawa	

Numer i nazwa pola		Indeks Wpisu	Treść pola
1. Podstawa oznaczenia (sprostowania)			ZASWIADCZENIE
2. Data sporządzenia			2006-12-07
3. Nazwa organu			PREZYDENT MIASTA KRAKOWA
4. Siedziba organu			KRAKÓW
Polozenie dokumentu			
5. Numer karty akt			39
6. Numer księgi			/ /
Dane o wniosku			
Rubryka - Podstawa oznaczenia (sprostowania)		DZ KW / KR1P / 00054371 / 06 / 001	
Numer i nazwa pola		Indeks Wpisu	Treść pola
1. Podstawa oznaczenia (sprostowania)			ZASWIADCZENIE
2. Data sporządzenia			2006-12-07
3. Nazwa organu			PREZYDENT MIASTA KRAKOWA
4. Siedziba organu			KRAKÓW
Polozenie dokumentu			
5. Numer karty akt			30
6. Numer księgi			/ /
Dane o wniosku			
Rubryka - Podstawa oznaczenia (sprostowania)		DZ KW / KR1P / 00054371 / 06 / 001	
Numer i nazwa pola		Indeks Wpisu	Treść pola
1. Podstawa oznaczenia (sprostowania)			ZASWIADCZENIE
2. Data sporządzenia			2006-12-07
3. Nazwa organu			PREZYDENT MIASTA KRAKOWA
4. Siedziba organu			KRAKÓW
Polozenie dokumentu			
5. Numer karty akt			31
6. Numer księgi			/ /
Dane o wniosku			
Rubryka - Podstawa oznaczenia (sprostowania)		DZ KW / KR1P / 00054371 / 06 / 001	
Numer i nazwa pola		Indeks Wpisu	Treść pola
1. Podstawa oznaczenia (sprostowania)			ZASWIADCZENIE
2. Data sporządzenia			2006-12-07
3. Nazwa organu			PREZYDENT MIASTA KRAKOWA
4. Siedziba organu			KRAKÓW
Polozenie dokumentu			
5. Numer karty akt			32
6. Numer księgi			/ /

Dane o wniosku		DZ KW / KR1P / 00054371 / 06 / 001
Rubryka - Podstawa oznaczenia (sprostowania)		
Numer i nazwa pola		Indeks Wpisu
1. Podstawa oznaczenia (sprostowania)		
2. Data sporządzenia		
3. Nazwa organu		
4. Siedziba organu		
Polozenie dokumentu		
5. Numer karty akt		33
6. Numer księgi		/ /
Dane o wniosku		
Rubryka - Podstawa oznaczenia (sprostowania)		DZ KW / KR1P / 00054371 / 06 / 001
Numer i nazwa pola		Indeks Wpisu
1. Podstawa oznaczenia (sprostowania)		
2. Data sporządzenia		
3. Nazwa organu		
4. Siedziba organu		
Polozenie dokumentu		
5. Numer karty akt		33
6. Numer księgi		/ /
Dane o wniosku		
Rubryka - Podstawa oznaczenia (sprostowania)		DZ KW / KR1P / 00054371 / 06 / 001
Numer i nazwa pola		Indeks Wpisu
1. Podstawa oznaczenia (sprostowania)		
2. Data sporządzenia		
3. Nazwa organu		
4. Siedziba organu		
Polozenie dokumentu		
5. Numer karty akt		33
6. Numer księgi		/ /
Dane o wniosku		
Rubryka - Podstawa oznaczenia (sprostowania)		DZ KW / KR1P / 00054371 / 06 / 001
Numer i nazwa pola		Indeks Wpisu
1. Podstawa oznaczenia (sprostowania)		
2. Data sporządzenia		
3. Nazwa organu		
4. Siedziba organu		
Polozenie dokumentu		
5. Numer karty akt		33
6. Numer księgi		/ /

1. Chwila wpisu		2007-05-22 15:59:32.059899	
Podrubryka - Chwila wpisu			
8.		Podrubryka - Dane o wniosku	
Wpis		Treść pola	
1. Chwila wpływu		2006-12-14 14:06:21	
2. Rodzaj dziennika		CZ KW.	
3. Numer dziennika		KR1P / 00054371 / 06 / 001	
4. Czy z urzędu		NIE	
5. Numer karty akt		/ /	
6. Numer księgi		/ /	
Podrubryka - Chwila wpisu			
1. Chwila wpisu		2007-05-23 13:04:03.707235	

Opiniak - Syrek
KATARZYNA GRZESIAK-SYREK

Legenda:

1. Prezentowana treść księgi wieczystej zawiera tylko wpisy aktualne.
2. "Indeks Wpisu" (indeks podziału wpisu) - oznacza numer, pod którym w "Zestawieniu rubryk - podstaw wpisów" znajdującym się po wszystkich działach księgi wieczystej, opisany został dokument stanowiący podstawę dokonania wpisu w danym polu księgi wieczystej.

Adresat:
IWONA MOSTOWIK

PREZYDENT MIASTA KRAKOWA

GD-05-1.74105-1 2229.09

URZĄD MIASTA KRAKOWA 2009.09.24

WYDZIAŁ ARCHITEKTURY

LIBRA WYSTYKI

30-534 Kraków, Rynek Podgórski 1

Województwo:

Powiat:

Gmina:

Miejscowość:

Jednostka ewidencyjna:

Obręb:

małopolskie

M. Kraków

M. KRAKÓW

KRAKÓW

126105_9, Śródmieście

Nr 0001, 1

WYPIS Z REJESTRU GRUNTÓW

dla wybranych działek

(z komentarzami)

Nr jednostki rejestrowej: G.27

Właściciele i władający

Typ władania	Nazwisko, imię, (imię ojca, imię matki), adres Nazwa organizacji, siedziba	Udział Nr-Licznik/Mianownik	Grupa rejestrowa
Właściciel	SKARB PAŃSTWA	3 - 1 / 1	2.2
Użytkownik wieczysty	TEATR IM. JULIUSZA SŁOWACKIEGO W KRAKOWIE 31-023 KRAKÓW, PLAC ŚWIĘTEGO DUCHA 1	5 - 1 / 1	2.4

Udz. Własności		Udz. Uż. Wieczystego	
Liczba	Suma	Liczba	Suma
1	1 / 1	1	1 / 1

Liczba wszystkich udziałów w jednostce rejestrowej: 2

Grunty:

Oznac. mapy	Numer działki	Pow. działki [ha]	Podstawa pr. Nr Księgi Wiecz.	Położenie	Użytki		
					Użytek	Klasa	Pow. ha
1022D	65	0.0430	KR1P/00334787/5	KRAKÓW, PLAC ŚWIĘTEGO DUCHA 2	Bi		0.0430
Id dz. : 126105_9.0001.65							
Nr rej. zabytków: A-946							

Powierzchnia działki ogółem: 0.0430 ha

Słownie: czterysta trzydzieści m2

Sporządzono według stanu na dzień: 2009.09.24, 10:24:55

Sporządził(a): Kwiatkowski Mikołaj

Legenda dla użytkowników:

Bi - Inne tereny zabudowane

Legenda dla adresów działek: * - adres główny działki

Uwaga! (dotyczy udziałów):

Udział - 5 Udział w gruncie do dnia: 2089/12/05

z up. PREZYDENTA MIASTA
Mikołaj Kwiatkowski
Inspektor
w Wydziale Geodezji

537/10

Dokładnie rysunek jest wyrysowany z mapy
evidencyjnej wydanym przez Wydział Geodezji
nie przeznaczony do dokonywania wpisów
w księgach wieczystych

URZĄD MIASTA KRAKOWA
Wydział Architektury i Urbanistyki
31-020 Kraków, Rynek Podgórski 1
43 B II
42 B II
41 B II
40 B II
39 B II
38 B II
37 B II
36 B II
35 B II
34 B II
33 B II
32 B II
31 B II
30 B II
29 B II
28 B II
27 B II
26 B II
25 B II
24 B II
23 B II
22 B II
21 B II
20 B II
19 B II
18 B II
17 B II
16 B II
15 B II
14 B II
13 B II
12 B II
11 B II
10 B II
9 B II
8 B II
7 B II
6 B II
5 B II
4 B II
3 B II
2 B II
1 B II

4.0. LIP. 2007

Osiedle z mapy ew. grunt.

Kraków - Stowiesze

okr. 1, skł. 1, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

557/3 dr

557/4 dr

557/5 dr

557/6 dr

557/7 dr

557/8 dr

557/9 dr

557/10 dr

557/11 dr

557/12 dr

557/13 dr

557/14 dr

557/15 dr

557/16 dr

557/17 dr

557/18 dr

557/19 dr

557/20 dr

557/21 dr

557/22 dr

557/23 dr

557/24 dr

557/25 dr

557/26 dr

557/27 dr

557/28 dr

557/29 dr

557/30 dr

557/31 dr

557/32 dr

557/33 dr

557/34 dr

557/35 dr

43 B II

42 B II

41 B II

40 B II

39 B II

38 B II

37 B II

36 B II

35 B II

34 B II

33 B II

32 B II

31 B II

30 B II

29 B II

28 B II

27 B II

26 B II

25 B II

24 B II

23 B II

22 B II

21 B II

20 B II

19 B II

18 B II

17 B II

16 B II

15 B II

14 B II

13 B II

12 B II

11 B II

10 B II

9 B II

8 B II

43 B II

42 B II

41 B II

40 B II

39 B II

38 B II

37 B II

36 B II

35 B II

34 B II

33 B II

32 B II

31 B II

30 B II

29 B II

28 B II

27 B II

26 B II

25 B II

24 B II

23 B II

22 B II

21 B II

20 B II

19 B II

18 B II

17 B II

16 B II

15 B II

14 B II

13 B II

12 B II

11 B II

10 B II

9 B II

8 B II

OZKr/JH/4145/1120/07

POZWOLENIE Nr 7.15/07
Małopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków
na prowadzenie prac konserwatorskich i robót budowlanych
przy zabytku nieruchomym

Na podstawie art. 104 § 1, art. 107 § 4, art. 127, art. 129 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), a także art. 36 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 89 pkt 2 i art. 91 ust. 4 pkt 4, 43, art. 45 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162 z 2003 r., poz. 1568 z późn. zm.) oraz § 1 ust. 1 pkt 1 podpkt a-c i § 5 rozporządzenia Ministra Kultury z dnia 9 czerwca 2004 r. w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, restauratorskich, robót budowlanych, badań konserwatorskich i archeologicznych, a także innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków oraz badań archeologicznych i poszukiwań ukrytych lub porzuconych zabytków ruchomych (Dz. U. Nr 150 z 2004 r., poz. 1579)

po rozpatrzeniu wniosku Ldz. DAM 2240-05-1/07 z dnia 31.10.2007 r. (data wpływu: 05.10.2007 r.)

złożonego przez: Teatr im. J. Słowackiego w Krakowie, pl. Świętego Ducha 1, 31-023 Kraków;

pozwala się

wnioskodawcy na: prace konserwatorskie i roboty budowlane w budynku teatru "Miniatura" przy pl. Św. Ducha 2 Krakowie (nr rej. zab. A-946);

w zakresie: remont konserwatorski elewacji wraz z renowacją dachu;

w oparciu o: "Program prac konserwatorskich i renowacyjnych dla elewacji Teatru Miniatura w Krakowie, plac Św. Ducha 2" oprac. przez mgr. Krzysztofa Mikołajka (Kraków 2007 r.);

termin wykonania prac: 2008 r.;

I. Imię, nazwisko i adres osoby prowadzącej prace (kierownika budowy):

Wykonawca prac zostanie wyłoniony w drodze przetargu. Informacje o: wykonawcy prac budowlanych (kierowniku budowy) i wykonawcy prac konserwatorskich (konserwatorze dzieł sztuki), spełniających wymogi zawarte w powołanym wyżej rozporządzeniu Ministra Kultury z dn. 09 czerwca 2004 r. należy przekazać do tut. Urzędu najpóźniej 7 dni przed rozpoczęciem prac pod rygorem cofnięcia pozwolenia.

Niedopełnienie w/w warunku jest równoznaczne z cofnięciem pozwolenia na prace;

II. Pozwolenie niniejsze wydane jest z jednoczesnym nałożeniem zobowiązań do przestrzegania następujących warunków:

1. Wnioskodawca zobowiązany jest do pisemnego powiadomienia Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Krakowie o terminie rozpoczęcia i zakończenia prac z 7-dniowym wyprzedzeniem (wymóg ten dotyczy także odbiorów częściowych).

2. Wnioskodawca zobowiązany jest do pisemnego powiadomienia o ewentualnej zmianie wykonawcy.

3. Wnioskodawca zobowiązany jest do powiadomienia Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Krakowie o wszystkich okolicznościach ujawnionych w trakcie prowadzonych prac, (a nie przewidzianych w uzgodnionym zakresie), mogących mieć wpływ na przyjęty zakres i termin realizacji.

4. Wnioskodawca i wykonawca zobowiązani są do prowadzenia dokumentacji przebiegu (dziennika) prac konserwatorskich i robót budowlanych, przy cyklach wieloletnich wymagane są sprawozdania roczne.

5. Wykonawca jest zobowiązany dostarczyć Małopolskiemu Wojewódzkiemu Konserwatorowi Zabytków do celów archiwalnych, w terminie do trzech miesięcy od dnia odebrania prac konserwatorskich i robót budowlanych jeden egzemplarz dokumentacji powykonawczej, obrazującej ich przebieg i zawierającej opracowanie wyników w sposób umożliwiający identyfikację i dokładną lokalizację przestrzenną wszystkich czynności, użytych materiałów oraz dokonanych odkryć.

6. Wykonawca jest zobowiązany do opracowania sposobu postępowania z zabytkiem po zakończeniu wskazanych w pozwoleniu prac i przekazania tego opracowania w terminie do trzech miesięcy Małopolskiemu Wojewódzkiemu Konserwatorowi Zabytków oraz drugi egzemplarz Właścicielowi zabytku (lub jego użytkownikowi).

III. Inne warunki przewidziane w § 5 ust.3-10 rozporządzenia powołanego w podstawie prawnej pozwolenia –

- po rozpoczęciu prac i ustaleniu rzeczywistego stanu obiektu uszczegółowić założenia programu konserwatorskiego; zaleca się rozpoznanie możliwości opracowania powierzchni tynkowych w technologii cementów romańskich (zg. w wyprawą oryginalną);
- zaleca się odtworzenie nie istniejących dzisiaj form dekoracyjnych na elewacji;
- do ustaleń szczegółowych powołać komisję konserwatorską;

UZASADNIENIE

Niniejsze pozwolenie uwzględnia w całości zadanie strony wobec czego na zasadzie art. 107 § 4 Kpa odstępuje się od jego uzasadnienia.

POUCZENIE

I. Pozwolenie niniejsze może być cofnięte lub zmienione w razie ujawnienia okoliczności, które mają znaczenie dla zabytku i mogą mieć wpływ na zakres prowadzonych prac konserwatorskich i robót budowlanych, lub w przypadku, gdy nie dopełniono warunków określonych powyżej (§ 5 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia powołanego w podstawie prawnej pozwolenia).

II. Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Krakowie może zarządzić – na podstawie art. 43 i 45 powołanej na wstępie ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami – uzupełnienie lub zmianę zakresu i sposobu prowadzenia prac jeżeli:

1. prace nie są prowadzone prawidłowo, zgodnie z warunkami określonymi w pozwoleniu i innymi szczegółowymi przepisami dotyczącymi ochrony zabytków;
2. prace nie zostały rozpoczęte w przewidzianym terminie;
3. ujawniono okoliczności, które mogą mieć znaczenie dla zabytku.

III. Stwierdzenie, że prace prowadzone są niezgodnie z przyjętym zakresem lub wykonywane nieprawidłowo spowoduje zarządzenie – na podstawie art. 43 i 45 powołanej na wstępie ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami:

1. wstrzymanie prowadzonych prac;
2. usunięcie na koszt wykonawcy zaistniałych nieprawidłowości.

IV. W myśl art. 36 ust. 8 powołanej na wstępie ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami – niniejsze pozwolenie nie zwalnia z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę albo zgłoszenia – w przypadkach określonych przepisami Prawa budowlanego.

V. Na podstawie art. 127, art. 129 ustawy kodeks postępowania administracyjnego, od niniejszej decyzji służy odwołanie do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego - Generalnego Konserwatora Zabytków w Warszawie (Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, ul. Ksawerów 13, 02-656 Warszawa) za pośrednictwem Małopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków (Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Krakowie, ul. Kanonicza 24, 31-002 Kraków) w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji.

Wojewódzki Konserwator Zabytków
w Krakowie

mgr inż. arch. Jan Janczykowski

Otrzymują:

1 x Teatr im. J. Słowackiego w Krakowie,
pl. Św. Ducha 1, 31-023 Kraków + 3 egz. progr.;

1 x a/a + 1 egz. progr.;

Do wiadomości:

1 x UMK, WaiU, Rynek Podgórski 1,
30-533 Kraków;

Wobec niezaskarżenia niniejszej decyzji
(postanowienia) w czasie i trybie ustawowo
przewidzianym stała(o) się ona(o) ostateczna(e)

prawomocna(e) z dniem 7.XII.2007
i podlega wykonaniu.

Kraków, dnia 16.VII.2008

Wojewódzki Konserwator Zabytków
w Krakowie

mgr inż. arch. Jan Janczykowski

**VI. INFORMACJA DOTYCZĄCA BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY
ZDROWIA DO PRAC ZWIĄZANYCH Z:**

**„Remont Konserwatorski elewacji wraz z renowacją dachu budynku
Teatru im. Juliusza Słowackiego - Teatr Miniatura w Krakowie, Plac Św.
Ducha 2”**

Nazwa Inwestora: Teatr im. Juliusza Słowackiego w Krakowie pl. Św. Ducha 1 30-023
Kraków,

Nazwa obiektu bud: Teatr im. Juliusza Słowackiego w Krakowie pl. Św. Ducha 2 30-023
Kraków, budynek Teatru Miniatura, działka nr 65 Obr. 1 Śródmieście

Autor informacji BIOZ: mgr inż. Zdzisław Banaś ul. Krowoderska 42/8 31-142 Kraków nr
ewid. uprawn. bud. 9/68, MP-0059

Kraków 1 marca 2010

Projekt budowlany remontu konserwatorskiego elewacji wraz z renowacją dachu budynku 9
Teatru im. Juliusza Słowackiego- Teatr Miniatura w Krakowie plac Św. Ducha

1. Zakres robót dla całego zamierzenia budowlanego oraz kolejność realizacji poszczególnych prac.

„Remontem Konserwatorskim elewacji wraz z renowacją dachu budynku Teatru im. Juliusza Słowackiego - Teatr Miniatura w Krakowie, Plac Św. Ducha 2”

Prace budowlane należy wykonywać etapami, kolejność prac zgodna z uzgodnieniami między inwestorem, a kierownikiem budowy.

Kolejność prac:

1. elewacja północna
2. elewacja wschodnia
3. elewacja zachodnia
4. elewacja południowa

2. Wykaz istniejących obiektów budowlanych

Budynek Teatru Miniatura położony przy pl. Św. Ducha 2, budynek stanowi własność Teatru im. Juliusza Słowackiego w Krakowie pl. Św. Ducha 1 31-023 Kraków

3. Wskazanie elementów zagospodarowania działki lub terenu, które mogą stwarzać zagrożenie bezpieczeństwa i zdrowia ludzi.

- brak

4. Wskazanie dotyczące przewidywanych zagrożeń występujących podczas realizacji robót budowlanych, określające skalę i rodzaje zagrożeń oraz miejsce ich wystąpienia.

4.1. Roboty ziemne

Zagrożenia występujące przy wykonywaniu robót ziemnych:

- upadek pracownika lub osoby postronnej do wykopu (brak wygradzenia wykopu balustradami; brak przykrycia wykopu),
- zasypanie pracownika w wykopie wąskoprzestrzennym (brak zabezpieczenia ścian wykopu przed obsunięciem się; obciążenie klina naturalnego odłamu gruntu urobkiem pochodzącym z wykopu),
- potrącenie pracownika lub osoby postronnej łyżką koparki przy wykonywaniu robót na placu budowy lub w miejscu dostępnym dla osób postronnych (brak wygradzenia strefy niebezpiecznej),

Roboty ziemne

Zagrożenia występujące przy wykonywaniu robót ziemnych:

- upadek pracownika lub osoby postronnej do wykopu (brak wygradzenia wykopu balustradami; brak przykrycia wykopu),
- zasypanie pracownika w wykopie wąskoprzestrzennym (brak zabezpieczenia ścian wykopu przed obsunięciem się; obciążenie klina naturalnego odłamu gruntu urobkiem pochodzącym z wykopu),
- potrącenie pracownika lub osoby postronnej łyżką koparki przy wykonywaniu robót na placu budowy lub w miejscu dostępnym dla osób postronnych (brak wygradzenia strefy niebezpiecznej),

Roboty ziemne powinny być prowadzone na podstawie projektu określającego położenie instalacji i urządzeń podziemnych, mogących znaleźć się w zasięgu prowadzonych robót.

Wykonywanie robót ziemnych w bezpośrednim sąsiedztwie sieci, takich jak:

- elektroenergetyczne,
- gazowe,
- telekomunikacyjne,
- wodociągowe i kanalizacyjne,

powinno być poprzedzone określeniem przez kierownika budowy bezpiecznej odległości

w jakiej mogą być one wykonywane od istniejącej sieci i sposobu wykonywania tych robót.

W czasie wykonywania robót ziemnych miejsca niebezpieczne należy ogrodzić i umieścić napisy ostrzegawcze.

4.2. Roboty budowlano – montażowe

Zagrożenia występujące przy wykonywaniu robót budowlano - montażowych:

- upadek pracownika z wysokości (brak zabezpieczenia obrysu stropu ; brak zabezpieczenia otworów technologicznych w powierzchni stropu);

4.3. Roboty wykończeniowe:

Zagrożenia występujące przy wykonywaniu robót wykończeniowych:

- upadek pracownika z wysokości (brak balustrad ochronnych przy podestach roboczych, rusztowania; brak stosowania sprzętu chroniącego przed upadkiem z wysokości przy wykonywaniu robót związanych z montażem lub demontażem rusztowania),
- uderzenie spadającym przedmiotem osoby postronnej korzystającej z ciągu pieszego usytuowanego przy budowanym lub remontowanym obiekcie budowlanym (brak wygradzenia strefy niebezpiecznej).

4.4. Maszyny i urządzenia techniczne użytkowane na placu budowy

Zagrożenia występujące przy wykonywaniu robót budowlanych przy użyciu maszyn i urządzeń technicznych;

- pochwycenie kończyny górnej lub kończyny dolnej przez napęd (brak pełnej osłony

Projekt budowlany remontu konserwatorskiego elewacji wraz z renowacją dachu budynku 11 Teatru im . Juliusza Słowackiego- Teatr Miniatura w Krakowie plac Św. Ducha

napędu),

- potrącenie pracownika lub osoby postronnej łyżką koparki przy wykonywaniu robót na placu budowy lub w miejscu dostępnym dla osób postronnych (brak wygradzenia strefy niebezpiecznej),
- porażenie prądem elektrycznym (brak zabezpieczenia przewodów zasilających urządzenia mechaniczne przed uszkodzeniami mechanicznymi).

5. Wskazanie sposobu prowadzenia instruktażu pracowników przed przystąpieniem do realizacji robót szczególnie niebezpiecznych.

Szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach robotniczych, przeprowadza się jako:

- szkolenie wstępne,
- szkolenie okresowe.

Szkolenia te przeprowadzane są w oparciu o programy poszczególnych rodzajów szkolenia. Szkolenia wstępne ogólne („instruktaż ogólny”) przechodzą wszyscy nowo zatrudniani pracownicy przed dopuszczeniem do wykonywania pracy.

Obejmuje ono zapoznanie pracowników z podstawowymi przepisami BHP zawartymi w Kodeksie Pracy, w układach zbiorowych pracy i regulaminach pracy, zasadami bhp obowiązującymi w danym zakładzie pracy oraz zasadami udzielania pierwszej pomocy. Szkolenie wstępne na stanowisku pracy („Instruktaż stanowiskowy”) powinien zapoznać pracowników z zagrożeniami występującymi na określonym stanowisku pracy, sposobami ochrony przed zagrożeniami, oraz metodami bezpiecznego wykonywania pracy na tym stanowisku.

Pracownicy przed przystąpieniem do pracy, powinni być zapoznani z ryzykiem zawodowym związanym z pracą na danym stanowisku pracy.

Fakt odbycia przez pracownika szkolenia wstępnego ogólnego, szkolenia wstępnego na stanowisku pracy oraz zapoznania z ryzykiem zawodowym, powinien być potwierdzony przez pracownika na piśmie oraz odnotowany w aktach osobowych pracownika. Szkolenie wstępne podstawowe w zakresie BHP, powinny być przeprowadzone w okresie nie dłuższym niż 6 - miesięcy od rozpoczęcia pracy na określonym stanowisku pracy. Szkolenia okresowe w zakresie bhp dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach robotniczych, powinny być przeprowadzane w formie instruktażu nie rzadziej niż raz na 3 - lata, a na stanowiskach pracy na których występują szczególnie dla zagrożenia dla zdrowia oraz zagrożenia wypadkowe - nie rzadziej niż raz w roku.

Pracownicy zatrudnieni na stanowiskach operatorów żurawi, maszyn budowlanych i innych maszyn o napędzie silnikowym powinni posiadać wymagane kwalifikacje.

Powyższy wymóg nie dotyczy betoniarek z silnikami elektrycznymi jednofazowymi oraz silnikami trójfazowymi o mocy do 1 KW.

Na placu budowy powinny być udostępnione pracownikom do stałego korzystania, aktualne instrukcje bezpieczeństwa i higieny pracy dotyczące:

- wykonywania prac związanych z zagrożeniami wypadkowymi lub zagrożeniami zdrowia pracowników,
- obsługi maszyn i innych urządzeń technicznych,
- postępowania z materiałami szkodliwymi dla zdrowia i niebezpiecznymi,
- udzielania pierwszej pomocy.

W/w instrukcje powinny określać czynności do wykonywania przed rozpoczęciem danej pracy, zasady i sposoby bezpiecznego wykonywania danej pracy, czynności do

wykonywania po jej zakończeniu oraz zasady postępowania w sytuacjach awaryjnych stwarzających zagrożenia dla życia lub zdrowia pracowników. Nie wolno dopuścić pracownika do pracy - do której wykonywania nie posiada wymaganych kwalifikacji lub potrzebnych umiejętności, a także dostatecznej znajomości przepisów oraz zasad BHP.

Bezpośredni nadzór nad bezpieczeństwem i higieną pracy na stanowiskach pracy sprawują odpowiednio kierownik budowy (kierownik robót) oraz majster budowy, stosownie do zakresu obowiązków.

Osoba kierująca pracownikami jest obowiązana:

- organizować stanowiska pracy zgodnie z przepisami i zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy,
- dbać o sprawność środków ochrony indywidualnej oraz ich stosowania zgodnie z przeznaczeniem,
- organizować, przygotowywać i prowadzić prace, uwzględniając zabezpieczenie pracowników przed wypadkami przy pracy, chorobami zawodowymi i innymi chorobami związanymi z warunkami środowiska pracy,
- dbać o bezpieczny i higieniczny stan pomieszczeń pracy i wyposażenia technicznego, a także o sprawność środków ochrony zbiorowej i ich stosowania zgodnie z przeznaczeniem

Na podstawie:

- oceny ryzyka zawodowego występującego przy wykonywaniu robót na danym stanowisku pracy
- wykazu prac szczególnie niebezpiecznych,
- określenia podstawowych wymagań BHP przy wykonywaniu prac szczególnie niebezpiecznych,
- wykazu prac wykonywanych przez co najmniej dwie osoby,
- wykazu prac wymagających szczególnej sprawności psychofizycznej

Kierownik budowy powinien podjąć stosowne środki profilaktyczne mające na celu:

- zapewnić organizację pracy i stanowisk pracy w sposób zabezpieczający pracowników przed zagrożeniami wypadkowymi oraz oddziaływaniem czynników szkodliwych i uciążliwych,
 - zapewnić likwidację zagrożeń dla zdrowia i życia pracowników głównie przez stosowanie technologii, materiałów i substancji nie powodujących takich zagrożeń.
- W razie stwierdzenia bezpośredniego zagrożenia dla życia lub zdrowia pracowników osoba kierująca, pracownikami obowiązana jest do niezwłocznego wstrzymania prac i podjęcia działań w celu usunięcia tego zagrożenia.

Pracownicy zatrudnieni na budowie, powinni być wyposażeni w środki ochrony indywidualnej oraz odzież i obuwie robocze, zgodnie z tabelą norm przydziału środków ochrony indywidualnej oraz odzieży i obuwia roboczego opracowaną przez pracodawcę.

Środki ochrony indywidualnej w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa użytkowników tych środków powinny zapewniać wystarczającą ochronę przed występującymi zagrożeniami (np. upadek z wysokości, uszkodzenie głowy, twarzy, wzroku, słuchu). Kierownik budowy jest zobowiązany informować pracowników o sposobach posługiwania się tymi środkami.

6. Wskazanie środków technicznych i organizacyjnych, zapobiegających niebezpieczeństwom wynikającym z wykonywania robót budowlanych w strefach szczególnego zagrożenia zdrowia lub w ich sąsiedztwie, w tym zapewniających

Projekt budowlany remontu konserwatorskiego elewacji wraz z renowacją dachu budynku 13 Teatru im. Juliusza Słowackiego- Teatr Miniatura w Krakowie plac Św. Ducha

bezpieczną i sprawną komunikację, umożliwiającą szybką ewakuację na wypadek pożaru, awarii i innych zagrożeń.

Przed przystąpieniem do wykonywania robót budowlanych należy opracować i zapoznać z nim pracowników plan metod postępowania w wypadku sytuacji awaryjnych i zagrożenia zdrowia.

1. Przed przystąpieniem do robót należy posiadać wszystkie przewidziane prawem uzgodnienia i opinie.
2. Rozpoczęcie i zakończenie wszystkich prac niebezpiecznych i w strefach szczególnego zagrożenia zdrowia należy zgłaszać kierownikowi budowy i inspektorom nadzoru.
3. Wszystkie osoby wykonujące pracę muszą posiadać odpowiednie uprawnienia i przeszkolenia.
4. Należy opracować listę kontaktowa w razie wypadku i innych zagrożeń.
5. Stosować wymagane przepisami środki ochrony indywidualnej
6. Przestrzegać przepisy prawa dotyczące BHP:

Krzysztof Miłojajek

*Program prac konserwatorskich i renowacyjnych dla
elewacji
Teatru Miniatura w Krakowie,
plac św. Ducha 2*

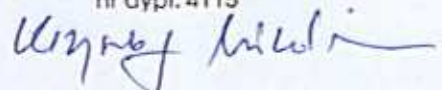

Kraków, 2007 r.

Dokumentacja konserwatorska elewacji Teatru Miniatura w Krakowie (pierwotnie budynek elektrowni Teatru Miejskiego) została opracowana na zlecenie Dyrekcji Teatru im. J. Słowackiego.

Dokumentacja ma charakter konserwatorski, opracowana została w oparciu o wizję w terenie oraz dokumentację fotograficzną. Jest częścią szerokiej koncepcji programu konserwatorskiego polegającego na utrzymaniu zabytkowego charakteru zespołu budynków teatralnych. Program dotyczy bieżącej konserwacji elewacji, dachów i otoczenia. Zawiera opis specjalistycznych (konserwatorskich) prac elewacyjnych w ramach formuły rewaloryzacji zabudowy o wartościach zabytkowych i kulturowych. Jest kontynuacją koncepcji i założeń zrealizowanych ostatnio na elewacjach Teatru im. J. Słowackiego.

mgr Krzysztof Mikołajek
konserwator dzieł sztuki
nr dypl. 4115

I. PRZEDMIOT PRAC

Przedmiotem prac konserwatorskich będą elewacje Teatru Miniatura w Krakowie. Obiekt usytuowany w obrębie Starego Miasta przy placu św. Ducha 1, przy Teatrze im. Juliusza Słowackiego (od strony wschodniej), projektu Jana Zawiejskiego z 1893 r., wpisany do rejestru zabytków pod nr A-946.

Zakres prac obejmie konserwację i renowację: wątków ceglanych, tynków, kamieniarki i sztukaterii, polichromowanej dekoracji drewnianej okapu wieży oraz renowację stolarki okiennej i drzwiowej, a także metaloplastyki i poszycia dachów.

II. ZAGADNIENIA HISTORYCZNE

II.1. HISTORIA OBIEKTU

Ponieważ nowo wybudowany gmach Teatru im. J. Słowackiego postanowiono wyposażać w instalację elektryczną, na tyłach teatru architekt Jan Zawiejski zaprojektował i wznosił budynek mieszczący małą turbinę parową. Miasto nie posiadało wówczas elektrowni, a oświetlenie było gazowe!

Elektrownię Teatru Miejskiego¹ - jedną z najstarszych krakowskich elektrowni, a zarazem drugą elektrownię teatralną na ziemiach polskich, wybudowano w 1893 r. Budynek, wzniesiony w stylu eklektycznym (neorenesansowa willa),

¹ Teatr Miejski to pierwotna nazwa teatru, przemianowana później na Teatr im. Juliusza Słowackiego.

był tak skonstruowany, że krył w swoim wnętrzu zarówno elektrownię i urządzenia do produkcji energii.

O tym, co było wewnątrz, nie świadczył nawet wierzchołek ceglanego komina obecnie wystający ponad dach. [zdjęcie archiwalne ukazuje dach zwieńczony ozdobną iglicą].

Budynek pierwotnie projektowany jako parterowy, zrealizowano ostatecznie jako dwukondygnacyjny, w związku z poszerzeniem programu o pomieszczenie dla malarni dekoracji teatralnych.

Wzniesiony na rzucie kwadratu budynek posiada wyższą o dwie kondygnacje wieżę w narożniku pld. - wsch. stanowiącą obudowę komina z klatką schodową. Na wieży budynku zastosowano oryginalne wykończenie przestrzeni między ścianami zewnętrznymi, a okapem dachu, w formie bogato obramionych kasetonów wydzielanych ozdobnymi kroksztykami. Całość dekoracji miała być widoczna z dołu poprzez podkreślenie jej elementów mocnymi, kryjącymi kolorami: ciemnoniebieskim, czerwonym i zielonym.

Budynek, przez część ówczesnej opinii publicznej krytykowany był za pretensjonalizm! Wyszukana forma mieściła w sobie urządzenia techniczne - uważane za banalne ze względu na swój utylitaryzm. Dla niektórych jednak, podobnie jak teatr (Miejski, a w 1909 r. nazwany Teatrem Słowackiego) elektrownia była przybytkiem magicznym, stąd nazywano ją też Domem Machin.

„W dniu otwarcia nowego gmachu teatralnego – 21 października 1893 r. – widownię oświetlił ogromny kinkiet o 120 płomieniach, każdy o sile 20 świec. Ta elektryczna nowość przyjmowała się bardzo szybko.” [w teatrze na uwagę zasługuje fakt eksponowania w wielu miejscach „gołych” żarówek, bez abażurów czy kloszy!].

Urządzenia do wytwarzania prądu elektrycznego dostarczyła i zamontowała firma Františka Křizika z Pragi czeskiej, która później uruchomiła dla Kolei Północnej elektrownię na stacji kolejowej w Płaszowie (1898 r.) i elektrownię komunalną w Podgórzu (1899 r.). Urządzenia zamontowane w elektrowni: silniki i prądnice sprowadzone przez firmę Křizika wyprodukowane zostały przez firmę Langenbold z Frankfurtu. Wytwarzany prąd stały wykorzystywano do oświetlenia sceny i wnętrza teatru oraz do pracy hydroforu wewnętrznego wodociągi i sieci przeciwpożarowej; nadwyżki prądu odsprzedawano dla innych krakowskich teatrów.

Elektrownia pracowała do 1906 r., kiedy to do teatru doprowadzono energię elektryczną wytwarzaną w nowo uruchomionej Elektrowni Miejskiej na Kazimierzu. Następnie elektrownię przerobiono na malarnię.

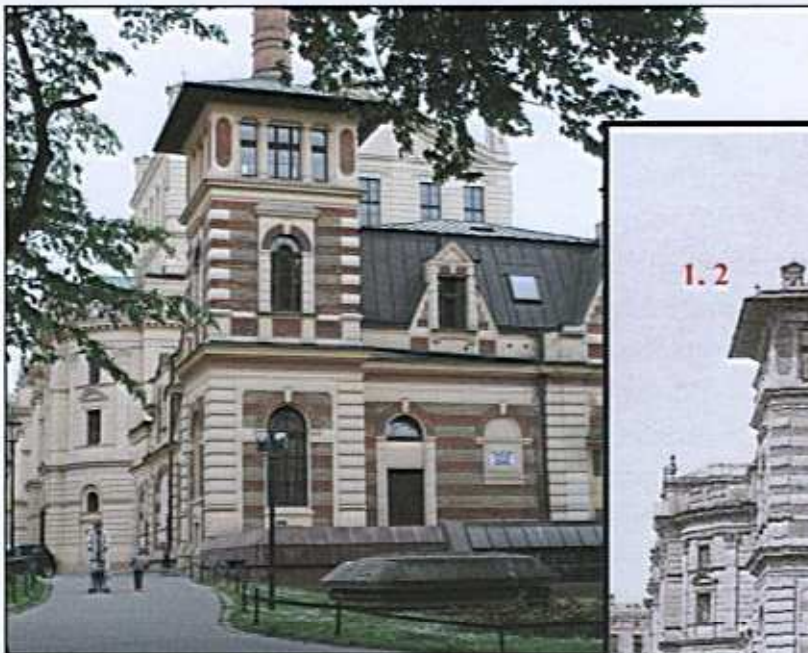
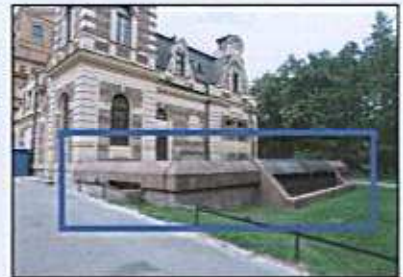

W 1918 r. Zawiejski przygotował plany rozbudowy Teatru Miejskiego celem uzyskania miejsca na wzniesienie budynku warsztatów i magazynów teatralnych. Projektu nie zrealizowano.

W latach 70 – tych do pierwotnej bryły budynku od strony zachodniej (Teatru im. J. Słowackiego) wg proj. R. Loeglera i K. Zaufala dobudowano część foyer. Od 27 marca 1976 r. w budynku mieści się Scena Miniatura Teatru Słowackiego.

W latach 1990-91 od strony wschodniej dobudowano pomieszczenie piwniczne z tarasem mieszczące kotłownię oraz rozdzielnię napięcia.

Niestety przebudowy poważnie zniekształciły pierwotnie „lekką” i elegancką bryłę budynku; w swoim charakterze nawiązującą do renesansowych włoskich zabudowań willowych; tworząc rodzaj udziwnionej hybrydy.

Analiza zdjęć archiwalnych i współczesnych wykazała brak niektórych dekoracji dachów w postaci: metalowych akroterionów (1) i muszli (2), iglicy (3), ozdobnej balustrady (4) oraz obelisków (5).

W procesie przewidywanej konserwacji należy rozważyć wykonanie badań i dokumentacji pokazującej przebieg, zasięg i rozbudowę zabytku.

Bibliografia:

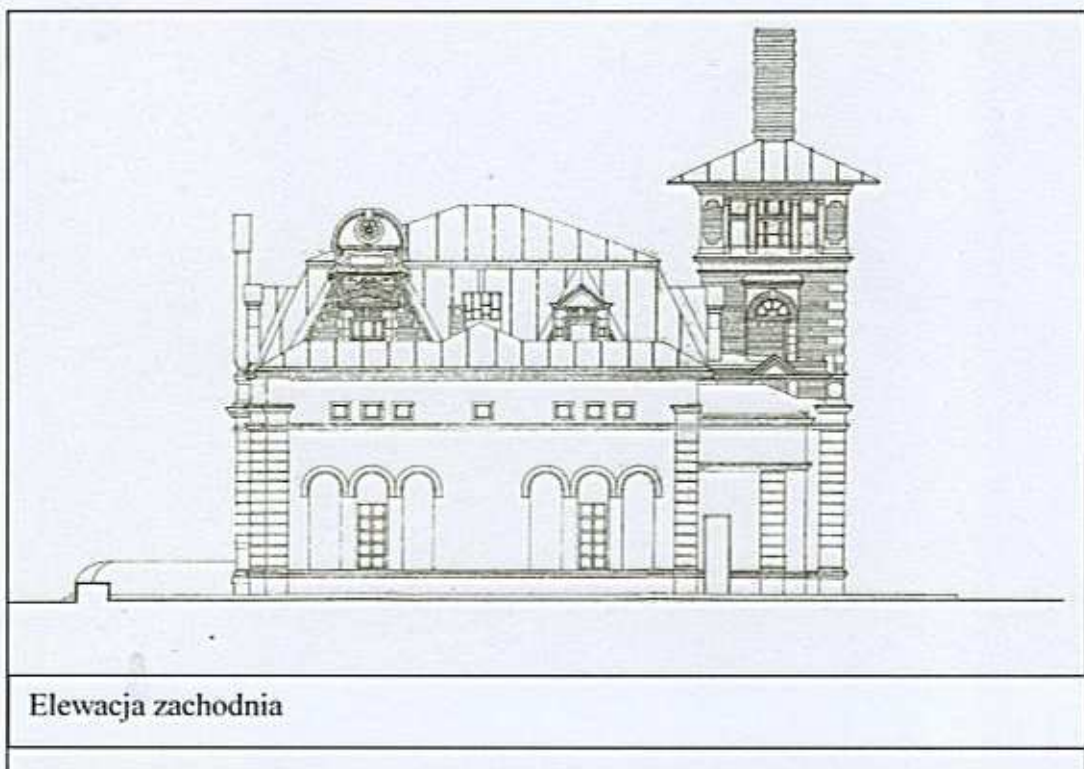
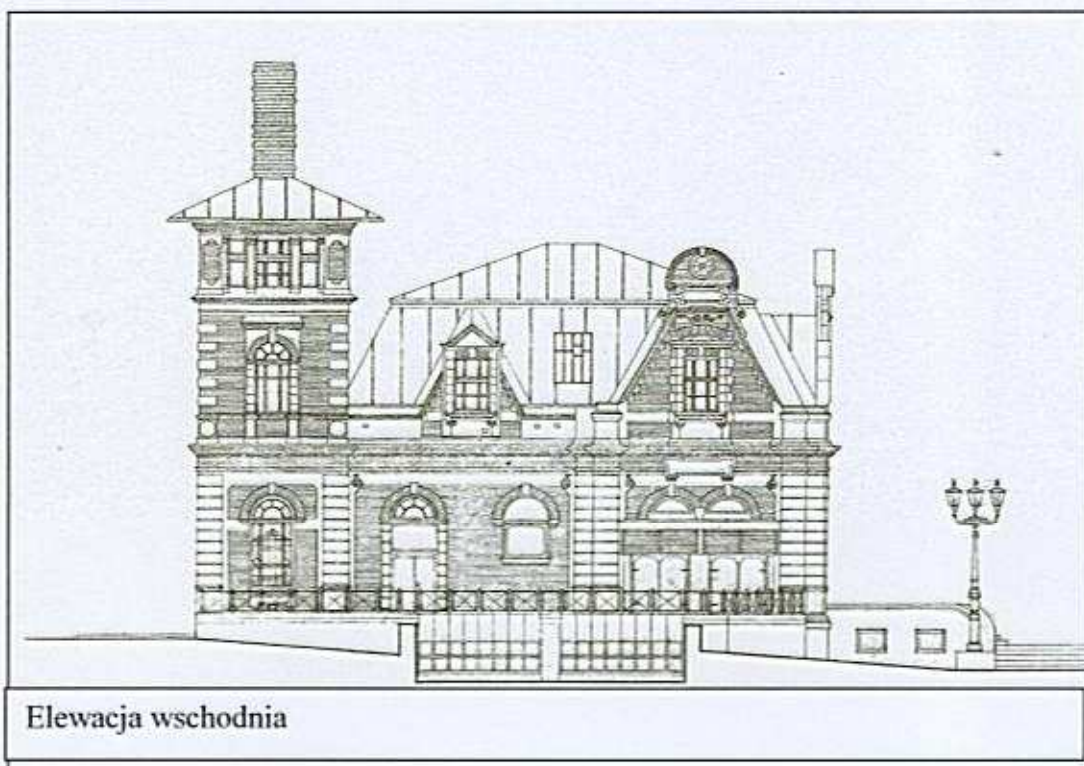
- W. Brzoskwinia, Krakowskie elektrownie /w:/ 100-lecie energetyki w Krakowie - katalog wystawy w Muzeum Inżynierii Miejskiej w Krakowie, Kraków 2004
- J. Purchla, Teatr i jego architekt, Kraków 1993
- Jacek Purchla, Jan Zawiejski architekt przełomu XIX i XXw. PWN, Warszawa 1986r.
- K. Nowacki, Dzieje teatru w Krakowie krakowskich teatrów, Wyd. Literackie
- Brayer, Sześćdziesiąt lat Teatru Pamiętnik Teatralny, 1953r.
- Prace Architektury Jana. Zawiejskiego - fotografia T. Jabłońskiego Archiwum Akt Dawnych, Oddział-Lubicz, MI 42
- Jan Adamczewski, Mała Encyklopedia Krakowa, Wydawnictwo „Wanda” Kraków 1997

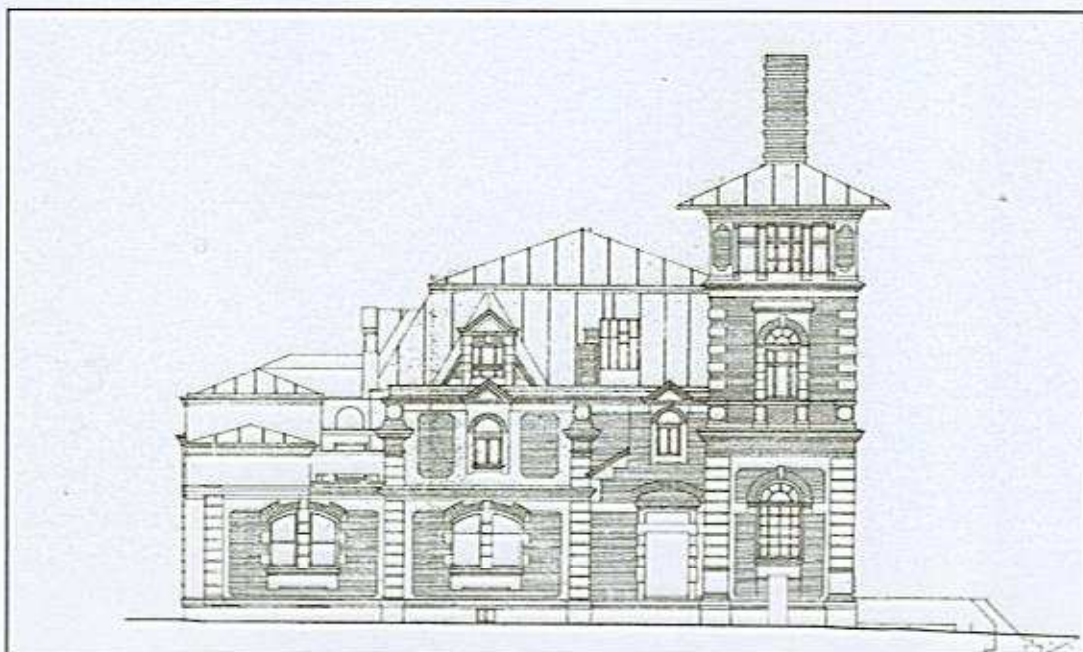

o o o

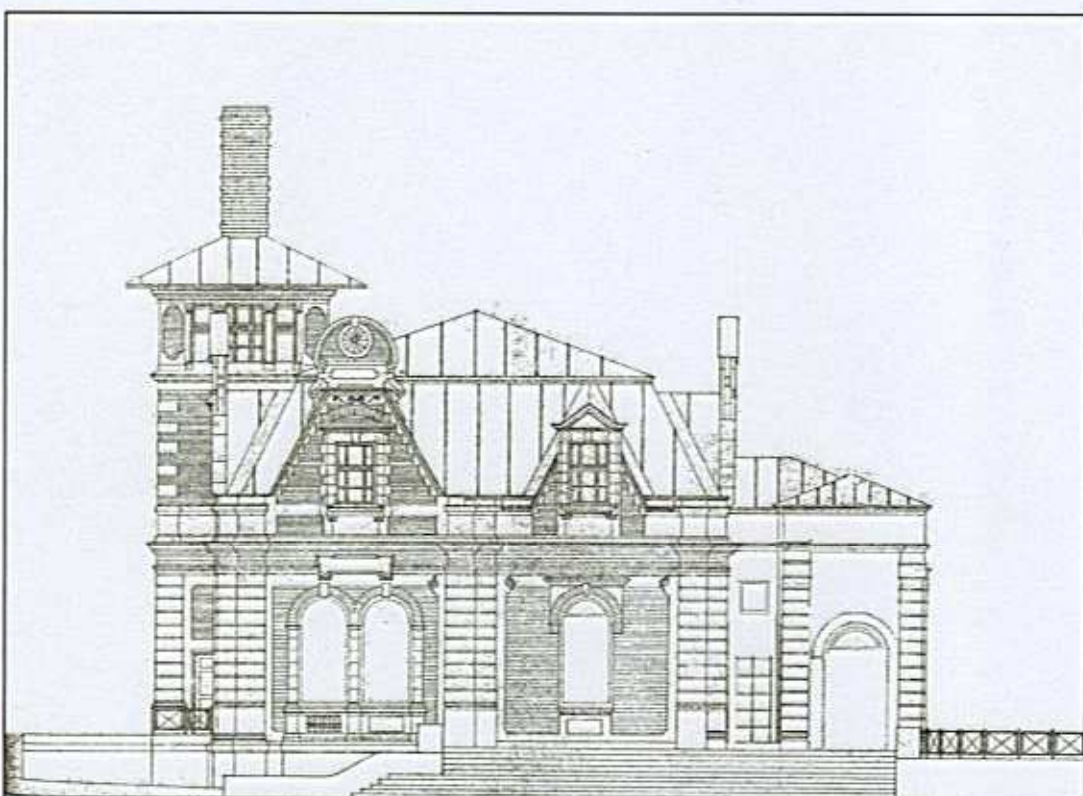

Załączone poniżej rysunki pokazują wygląd oraz układ poszczególnych elewacji.

Elewacja południowa

Elewacja północna

II. ZAGADNIENIA KONSERWATORSKIE

1. TECHNIKA WYKONANIA

Tynki i profile pierwotne wykonane w technice cementów rromańskich, wielokrotnie reperowane i malowane farbami emulsyjnymi lub krzemoorganicznymi.

Dekoracja sztukatorska pierwotna wykonana w postaci mocnych odlewów z cementu rromańskiego. Na powierzchni występuje nieco gładsza warstwa wykończeniowa tzw. *szlichta*. Dekoracje są malowane podobnie jak tynki!

Tynki i profile w części dobudowanej wykonane na bazie cementów portlandzkich.

Wątek ceglany wykonany z dwubarwnej cegły klinkierowej (czerwonej i piaskowej) w układzie główkowym. Cegły murowane naprzemiennie tworzą poziome pasy barwne grubości czterech lub pięciu cegieł.

Kamieniarka podjazdu i okładzina cokołu wykonane z piaskowca w kolorze jasno uogrowym i bordowym oraz wapienia zbitego (zejście do piwnicy).

Stolarka drzwiowa i okienna pierwotna: drewniana, opracowana estetycznie w formie malowania w kolorze brązowym, kryjaco. Okna zróżnicowane zarówno pod względem budowy (pojedyncze i skrzynkowe), jak również wielkości, rodzaju zwieńczenia (prostokątne i zamknięte łukiem) oraz formy (dwurzędowe jednodzielne i dwurzędowe trójdzielne z dwoma słupkami, jedno i dwu skrzydłowe).

Stolarka drzwiowa płycinowa jedno i dwu skrzydłowa, malowana na kolor brązowy - kryjaco.

Stolarka nowa (drzwi i okna) - aluminiowa w kolorze brązowym.

Metaloplastyka – ozdobna krata stalowa w oknie trójdzielnym parteru wieży (elewacja wschodnia).

Latarnie żeliwne, lakierowane

Drewniana dekoracja okapu wieży – strop belkowy - drewno sosnowe i bukowe (rekonstrukcje), polichromowane (farby do drewna Brillux²)

Obróbki blacharskie wykonane z blachy miedzianej

Część dachu wyłożona papą

² Dane z dokumentacji konserwatorskiej „Z wykonanych zabiegów konserwatorskich przy zabytkowym okapie na wieży Teatru Miniatura”, mgr Elżbieta Knafel-Olko, Kraków - kwiecień 1991 r.

2. STAN ZACHOWANIA

Kamieniarka

Kamieniarka wykonana z piaskowca w kolorze bordowym i piaskowym jest silnie zabrudzona i uszkodzona. Na powierzchni okładzin bocznych murków zaobserwowano zacieki wapienne i cementowe powstałe w wyniku wymywania nieprzereagowanej zaprawy mineralnej. Dodatkowo kamienie szpecą napisy i graffiti

wykonane sprayem przez skaterów³, którzy upodobali sobie ten zakątek do wykonywania ewolucji na deskach i rolkach. W wyniku tej działalności kamienne nakrywy i stopnie zostały uszkodzone szczególnie na narożach. Do wykonywania ślizgów skaterzy używają smarów, którymi pokrywają powierzchnie kamieni celem uzyskania lepszego poślizgu.

Smarówki te, mało estetyczne, powodują uszczelnianie powierzchni kamieni porowatych i również przyczyniają się do zniszczeń (brak oddychania).

Na kamieniach od strony PN zaobserwowano korozję biologiczną w postaci glonów, co świadczy o silnym zawilgoceniu kamieni.

Znaczna ilość płyt kamiennych na pionowych płaszczyznach murków jest obluzowana i grozi odpadnięciem. Stwierdzono brak kilku płyt okładziny, co doskonale obrazują załączone zdjęcia.

³ *Skater* – człowiek uprawiający jazdę na desce rolce, wrotkach i wykonujący ewolucje i tricki. *Skateboarding* to jeden ze sportów ekstremalnych. Do wykonania ewolucji wykorzystuje się naturalne lub sztuczne przeszkody w postaci murków, ramp czy poręczy po których się zjeżdża, ślizga lub skacze. W Polsce brak specjalistycznych parków do uprawiania tej dyscypliny powoduje wykorzystanie miejskich „przeszkód”, nierzadko zabytkowych prowadząc do szybko postępującej dewastacji.

wykonana z piaskowca wiśniowego była poddana renowacji w roku 2006 w związku z pracami remontowymi hydroizolacji tarasu. Podobnie jak w przypadku kamieniarki murków tarasu wejściowego została uszkodzona w wyniku działania Skaterów (graffiti, obluzowanie nakryw, uszkodzenie spoin i narożników nakryw). Reszta okładziny jest w dobrym stanie.

Okładzina kamienna zejścia do piwnicy (elewacja południowa) w postaci płyt wykonanych z wapienia zbitego (trawertyn?), wtórna powstała w wyniku przebudowy (pierwotnie tylko wąskie okienko piwniczne – obecnie drzwi) jest zabrudzona i uszkodzona.

Uszkodzenia mechaniczne zwłaszcza na narożnikach muru powstały w wyniku najechania ciężkimi samochodami. Próby uzupełnienia ubytków wykonano nieprawidłowym kamieniem o mniejszej grubości. Zdjęcie pokazuje uszkodzony narożnik oraz brak płytki licowej.

Sztukaterie

Na elewacjach występuje stosunkowo niewielka ilość dekoracji stiukowej wykonanej w technologii odlewów z tzw. naturalnego cementu („romańskiego”). Powierzchnia sztukaterii jest wielokrotnie przemalowana, zanieczyszczona zarówno brudem atmosferycznym jak i odchodami ptactwa. Stan zachowania dekoracji uzależniony jest również od stopnia ekspozycji na działanie czynników atmosferycznych. W wielu miejscach odsłonięty jest pierwotny materiał – cement romański z tak charakterystyczną siatką spękań typową dla tej technologii.

blacharskich spowodowała znaczne zawilgocenie fragmentu murów i w konsekwencji odspojenie i odpadnięcie części dekoracji sztukatorskiej. Miejscowo widoczne są większe i mniejsze ubytki detali. Występują również spękania, zarówno detali, jak tła sztukaterii, które z czasem mogą stać się przyczyną większych uszkodzeń.

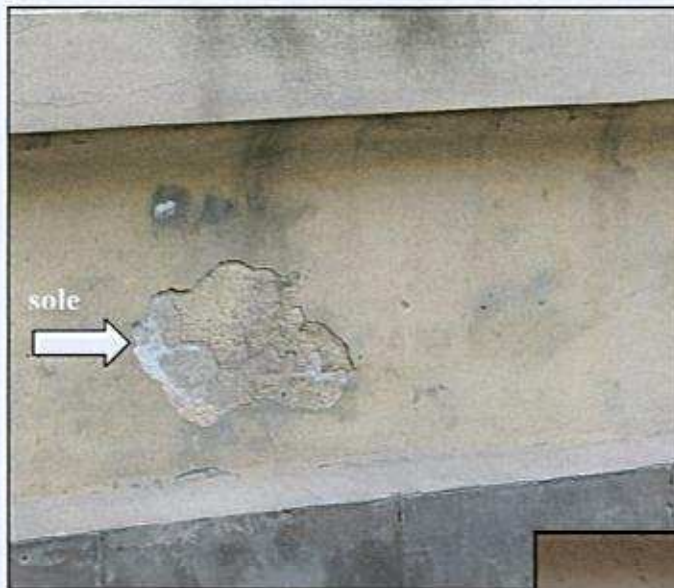
Tynki i profile

Na elewacjach występują tynki boniowane i gładkie, pierwotne w technologii cementów romańskich oraz późniejsze związane z przebudową na bazie cementów portlandzkich, naprawiane i szpachlowane, malowane

farbami silikonowymi lub akrylowymi. Powłoka malarska jest bardzo niejednolita, w wielu miejscach spękana i odspojona od podłoża. Miejscami odpadła odsłaniając poprzednie warstwy malarskie lub tynk. Uszkodzenia warstwy malarskiej powstały również w wyniku działań mechanicznych np. na ścianie zachodniej budynku, w wyniku opierania o ścianę dekoracji teatralnych przez pracowników Opery (z braku własnego budynku gościnnie występujących na scenie Teatru im. J. Słowackiego)

Nieszczelne lub nieprawidłowe obróbki blacharskie gzymsów i brak sprawnego odprowadzania wody opadowej spowodowały uszkodzenia i znaczne ubytki gzymsów i profili oraz tynków.

W dolnych partiach elewacji północnej nad kamiennym cokołem występuje znaczne zasolenie tynków. Objawia się to przebarwieniami farby, łuszczeniem i odpadaniem farby i degradacją tynku. Widoczne są puszyste wykwity soli przypominające szron (prawdopodobnie siarczanu sodu). Sól ta krystalizuje bezpośrednio pod warstwami przypowierzchniowymi powodując ich odpadanie.

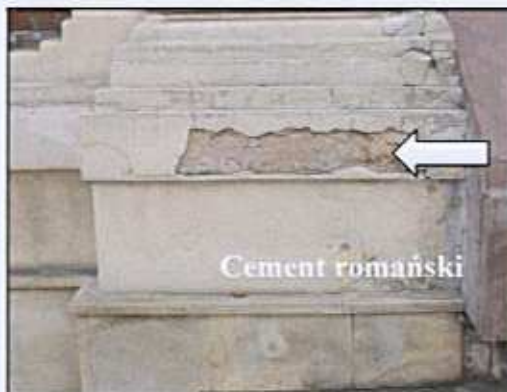
Tynkie były już wielokrotnie naprawiane. Podczas wstępnych oględzin rozróżniono kilka warstw

naprzemiennie występujących zacierek oraz powłok malarskich (w rozmaitych technologiach). Powierzchnia tynków pokryta jest siatką mikrospeków, zapewne są to rysy skurczowe cementów romańskich przenoszone przez kolejne warstwy powłokowe. W dolnych partiach elewacji farba wykazuje tendencje do

Układ warstw stratygraficznych

1.Farba silikonowa, 2.farba akrylowa, 3.zacierka mineralna, 4.farba wapienna, 5.zacierka mineralna, 6.cement romański

złuszczenia się.

Zdjęcie przedstawione obok ukazuje odsłonięty spod warstw reperacji oraz farb pierwotny tynk na bazie cementu romańskiego. Uszkodzenie powstało na skutek nieuszczelnienia „dostawionego” tarasu.

Tynki w nowodobudowanej części zachodniej budynku (również z powłoką barwną) są silnie spękanymi zwłaszcza w części narożnej budynku – charakter spękań sugeruje problem z fundamentem. Należałoby sprawdzić czy pęknięcia są stabilne, czy nie, i po badaniach określić właściwy sposób postępowania!

Spękania tynków można również zaobserwować nad drzwiami na ścianie wschodniej oraz z prawej strony drzwi, jak również na wysokości gzymsu cokołowego.

Również te tynki nie uchroniły się od pseudo graficyzmy [których ja zawsze nazywałem będę

wandalani lub jak kto woli chuliganami].

Stolarka drzwiowa i okienna

Stan zachowania stolarki drzwiowej i okiennej jest zróżnicowany i uzależniony od usytuowania na poszczególnych elewacjach.

Okna - Zniszczenia drewna spowodowane są głównie czynnikami atmosferycznymi. Farba w większości złuszczyła się i wypłukała, odsłaniając niczym niezabezpieczone drewno, które miejscami jest znacznie wyjałowione. Wiele ramiaków okiennych jest w fatalnym stanie technicznym, występują ubytki

całości lub znacznych fragmentów. Ponadto w obszarach zamków, sztyldów, listwach przymykowych i na krawędziach w miejscach szczególnie narażonych na działania mechaniczne występują głębokie zarysowania oraz ubytki drewna. Szczegółowy przegląd stolarki okiennej wykazał znaczne braki stolarki w postaci:

- na elewacji wschodniej brak skrzydeł okna wewnętrznego, góra
- na elewacji zachodniej brak górnej części – nadświetla
- na elewacji PN brak skrzydeł okna wewnętrznego górnego

Malatury wewnątrz w lepszym stanie technicznym.

Stolarka drzwiowa – Generalnie drzwi są w lepszym stanie technicznym niż okna. Warstwa malarska w wielu miejscach jest przetarta i uszkodzona odsłaniając strukturę drewna. Ponadto farby kryjące pokrywające część drzwi uległy przebarwieniu. Na powierzchni drzwi na elewacji wschodniej

widoczne są graffiti. Na skutek silnego nasłonecznienia, drewno uległo znacznemu wysuszeniu i wyjałowieniu. Miejscami widoczne rozeschnięcie detali. Występują znaczne zniszczenia w dolnych partiach narażonych na ciągłe zamakanie.

Stolarka drzwiowa i okienna aluminiowa jest zasadniczo w dobrym stanie technicznym.

Mur ceglany

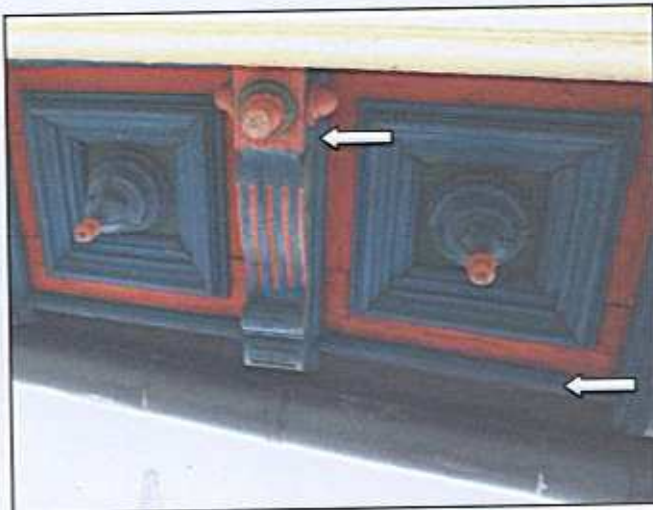
Generalnie stan zachowania murów ceglanych wykonanych z mocnej cegły klinkierowej jest dobry. Mur ceglany jest zabrudzony, miejscami nawet bardzo. Zabrudzenie zależy od stron świata oraz stopnia namakania ściany w wyniku nieprawidłowych obróbek blacharskich. Na murach ceglanych podobnie jak na tynkach i stolarce występują graffiti wykonane lakierem w aerozolu.

Widoczne są reperacje i naprawy polegające na wstawieniu nowych cegieł niestety odmiennych od pierwotnych. Ponadto widoczne jest użycie innych gatunkowo cegieł w części dobudowanej, pomijając również pasowe ułożenie cegieł oraz inaczej opracowano spoiny!

Generalnie wydaje się że spoiny są w dobrym stanie, szczelne i spełniają swoją funkcję, jednakże stan zachowania spoin będzie możliwy do oceny po ustawieniu rusztowań, a zwłaszcza po zabiegu oczyszczenia.

Dekoracja drewniana okapu wieży

Stan zachowania dekoracji drewnianej okapu będzie możliwy do oceny dopiero po ustawieniu rusztowań. Wydaje się, że polichromowana dekoracja jest w stosunkowo dobrym stanie a wynika to z nieodległego czasu ostatniej konserwacji (1991 r.).

Zaobserwowano uszkodzenia warstwy malarskiej do drewna, pęknięcia i rozeschnięcie drewna.

W dobrym stanie zachowały się latarnie.

Osłony (zabezpieczenia) rur spustowych zachowane są najlepiej ponieważ były wykonane i zamontowane w roku 2006 w związku z pracami izolacyjnymi tarasu.

Metalowe drzwi stacji trafo są również skorodowane zwłaszcza w partiach dolnych na styku z tarasem. Skorodowane są również poziome listwy wentylacyjne. Powłoka lakiernicza jest zabrudzona i przebarwiona, miejscami uprzedarta i uszkodzona ukazując skorodowaną stal.

Obróbki blacharskie i izolacje z papy

Analiza zdjęć archiwalnych wykazała znaczne nieprawidłowości w opracowaniu dachów w tym brak elementów dekoracyjnych takich jak akroteriony, muszle, balustrady wieńczące dach.

Obecne ofasowanie pozostawia wiele do życzenia i jest nieszczelne, zwłaszcza system odprowadzania deszczówki! Większość zniszczeń elewacji spowodowana jest właśnie nieszczelnością obróbek! Informacje od użytkownika budynku potwierdziły nieszczelności zarówno obróbek blacharskich jak również nieszczelności dachów krytych papą. Doraźne reperacje i naprawy nie poprawiły sytuacji. Ponadto stwierdzono zaleganie wody na płaskich dachach – brak odpowiednich spadków.

3. ZAŁOŻENIA KONSERWATORSKIE

Przy opracowywaniu założeń i formułowaniu programu konserwatorskiego oparto się o autorskie rozpoznanie obiektu (przy znajomości techniki i technologii tzw. cementów romańskich stosowanych analogicznie na elewacjach Teatru im. J. Słowackiego), wytyczne i uwagi wysunięte przez użytkownika oraz dostępną dokumentacją projektową⁴:

- „Inwentaryzacja architektoniczna budynku”, inż. J. Kaczmarek, inż. J. Adwentowska, 31 III 1954 r.
- „Projekt techniczny przebudowy budynku pomocniczego na Teatr Małych Form w Krakowie plac św. Ducha 2”, inż. arch. F. Maciuk, Miejskie Biuro Projektów w Krakowie ul. Daszyńskiego 31, 20 III 1973 r.
- „Teatr Małych Form w Krakowie plac św. Ducha 2. Projekt małej architektury”, mgr inż. F. Maciuk, mgr inż. arch. A.K. Filuś, MBP w Krakowie, ul. Daszyńskiego 31, 27 VII 1973 r.
- „Koncepcja architektoniczna Teatru Miniatura”, prof. arch. Wiktor Zin, doc. arch. A. Kadłuczka, dr arch. M. Kozień Stowarzyszenie Architektów Polskich Pracownia Usług Architektonicznych w Krakowie ul. Floriańska 39, XII 1986 r.

i archiwalną z poprzednich konserwacji⁵:

- „Dokumentacja konserwatorska z wykonanych zabiegów konserwatorskich przy zabytkowym okapie na wieży Teatru Miniatura”, mgr Elżbieta Knafel-Olko, IV.1991 r.

Teatr im. Juliusza Słowackiego jest obiektem o znaczeniu szczególnym. Specyficzne usytuowanie, a także zwracający uwagę rozmiar założenia sprawia, że dla przybywających od strony dworca podróżnych i turystów staje się on niejako wizytówką miasta. Funkcja i ranga obiektu uważanego za scenę narodową, będącego miejscem licznych spektakli, sympozjów i konferencji międzynarodowych, obciąża do wysokiej reprezentacyjności zarówno wnętrz jak i elewacji zewnętrznych. W analogiczny sposób należy rozpatrywać budynek Teatru Miniatura tworzący jednolity kontekst z budynkiem Teatru Słowackiego (bo przecież dla niego był zaprojektowany!).

Na uwagę zasługuje fakt interesującego rozwiązania architektonicznego ukrywającego kompletnie funkcję! I można by tutaj krytykować tamte minione czasy i architektów za brak odwagi i wizji na tzw. budynki techniczne mające mieścić nowoczesną technikę i technologię. [mnie się jednak jakoś bardziej podoba Elektrownia przy teatrze Słowackiego, w porównaniu z nowym budynkiem mieszczącym transformatorownię przy ul. Łobzowskiej pomiędzy Szpitalem a klasztorem karmelitanek bosych].

W tym kontekście obecny stan elewacji Teatru Miniatura pozostawia wiele do życzenia i wymaga podjęcia niezwłocznych działań konserwatorskich, zwłaszcza po ostatnio przeprowadzonych pracach na elewacjach Teatru im. Słowackiego.

Podstawowym celem planowanych prac jest powstrzymanie procesów korozyjnych i destrukcyjnych, doprowadzenie obiektu do dobrego stanu technicznego oraz przywrócenie budynkowi walorów doskonałości formy i detalu architektonicznego, jakie nadano mu w okresie budowy w latach 1891 - 1893 oczywiście z uwzględnieniem późniejszej rozbudowy.

⁴ Archiwum Teatru im. J. Słowackiego w Krakowie

⁵ Zarząd Rewaloryzacji Zespołów Zabytkowych Krakowa

Określenie budowy technologicznej, uściślenie chronologii, a przede wszystkim rozpoznanie zasięgu występowania i stanu zachowania wszystkich warstw chronologicznych możliwych do wykonaniu bezpośrednio z rusztowań, będzie najważniejszym działaniem świadomego podejścia konserwatorskiego przed przystąpieniem do jakichkolwiek działań technicznych.

Przed rozpoczęciem prac konserwatorskich zaleca się wykonanie badań i odkrywek celem określenia pierwotnej kolorystyki tynków i sztukaterii zwłaszcza w kontekście cementów romańskich.

Kamień

Piaskowiec –

Proponuje się pełny zakres konserwacji technicznej kamieniarki rozpoczynający się od oczyszczenia powierzchni, metodami i środkami ustalonymi na podstawie prób.

Konieczne będzie również wykonanie zabiegu dezynfekcji. Określenie i wyznaczenie miejsc narażonych na ekspansję glonów, alg i porostów, oraz likwidacja tychże preparatami opartymi na związkach heterocyklicznych działających bakterio- grzybo- i glonobójczo, jednocześnie nie wprowadzających fenoli, detergentów i metali ciężkich.

Partie kamienia, które uległy destrukcji strukturalnej należy wzmocnić poprzez impregnację nowoczesnymi, uznanymi i sprawdzonymi preparatami krzemooorganicznymi bez własności hydrofobowych pozwalającymi na przywrócenie własności kamienia zbliżonych do pierwotnych m.in. odporność na wpływy atmosferyczne. Wzmocnienie powinno przywrócić materiałowi pierwotny profil wytrzymałości - nie może doprowadzić do przyspieszenia destrukcji, nie może również prowadzić do wytworzenia jedynie cienkiej, twardej warstwy przypowierzchniowej. Wspólne zastosowanie preparatu lekko wzmacniającego KSE 100, a po jego wchłonięciu preparatu KSE 300 (300E), powinno zapewnić poprawny rozkład krzemionki we wzmacnianym materiale.

Wzmocnienie polegać będzie zasadniczo na wprowadzeniu nowego spoiwa w miejsce utraconego. Zabieg wykonać poprzez powleknięcie pędzlem, bądź metodą kompresową pozwalającą na silniejszy i dłuższy kontakt między kamieniem a zastosowanym środkiem.

Ze względu na czas reakcji wytrącania nowego spoiwa, po nasączeniu materiału budowlanego preparatem wzmacniającym należy odczekać pewien czas (zalecane 4 tygodnie). Partie nadal osłabione można powtórnie wzmocnić preparatem opartym na estrach kwasu krzemowego.

Odspojone i oderwane płyty kamienne należy zdemontować i ponownie osadzić w sposób analogiczny do pierwotnego. Brakujące płyty uzupełnić kamieniem możliwie najbardziej zbliżonym do pierwotnego.

Naprawy ubytków piaskowca wykonać np. gotową zaprawą renowacyjną Restauriermörtel. Powinna przywrócić obiektowi jego pierwotny wygląd. Należy stosować kilka kolorów zaprawy wybranych z firmowego.

- Oczyszczyć naprawiane miejsce sprężonym powietrzem i dobrze nasączyć wodą.
- Nałożyć warstwę szczepną będącą szlamem złożonym z zaprawy Restauriermörtel i wody (ok. 1 l wody i 5 kg zaprawy). Dla zwiększenia przyczepności do wody zarobowej można dodać płynu Haftfest (zalecana proporcja mieszania z wodą 1:5).
- Na świeżo nałożoną warstwę szczepną nałożyć Restauriermörtel, w konsystencji plastycznej (ok. 750 ml wody na 5 kg zaprawy).
- Lekko ściągniętą zaprawę przetrzeć pacą pokrytą porowatą gumą.
- Wykonać obróbkę kamieniarską po 3-4 godzinach w celu dopasowania naprawianego miejsca do otaczającej powierzchni.

Proponuje się również wymianę spoinowania pomiędzy blokami kamienia, pamiętając o zasadzie używania odrębnych zapraw do uzupełniania ubytków kamienia i do fugowania. Spoiny w partiach szczególnie narażonych na wpływ szkodliwych czynników (np., schody, gzyms tarasu) należy wykonać z zapraw o podwyższonej plastyczności i mrozoodpornych.

Istotne jest również zapewnienie odpowiedniej odporności powierzchni kamienia na wnikanie wody opadowej, poprzez wykonanie zabiegu hydrofobizacji preparatem siloksanowymi.

Wapienną okładzinę (trawertyn?) zejścia do piwnicy proponuje się oczyścić z korozyjnych nawarstwień gipsowych oraz brudu metodą hydrotermiczną i ewentualnie przepolerować (ale nie na wysoki połysk), nieprawidłowe uzupełnienia należy usunąć i wykonać nowe z materiału takiego jak pierwotny. Drobne ubytki uzupełnić specjalistycznymi masami szpachlowymi epoksydowymi lub poliestrowymi. Uzupełnić spoinowanie i zabezpieczyć powierzchnię kamieni przed szkodliwymi czynnikami zewnętrznymi odpowiednio dobranymi werniksami.

Tynki, profile, sztukateria

Tynki i dekoracja sztukatorska Teatru wykonana jest w technologii cementów romańskich. Rodzi się obecnie coraz większa świadomość konieczności ochrony tej technologii, charakterystycznej dla dziewiętnastowiecznej architektury Europy Środkowej, ze względu na jej znakomite własności techniczne oraz interesujące walory estetyczne. Powierzchnia tynków romańskich bywała niejednokrotnie niszczona poprzez nakładanie trudnych do usunięcia nawarstwień zacierek i powłok malarskich. Konserwację tynków romańskich należy zatem przeprowadzać z pełną świadomością ich walorów zabytkowych, stosując materiały możliwie zbliżone pod względem technologicznym i odwracalne.

Należy dążyć do przywrócenia w najszerszym możliwym zakresie pierwotnego wyglądu elewacji Teatru, dlatego niezbędne jest przeprowadzenie badań pierwotnej kolorystyki tynków i sztukaterii. Oprócz samej kolorystyki ważne są również własności optyczne powłoki barwnej. Powinna mieć ona charakter farb historycznych tzn. stwarzać efekt rozwibrowanej, miękkiej powierzchni. W przypadku dekoracji sztukatorskiej scalenie barwne powinno mieć charakter na wpół laserunkowy, miękki. Sterylne jednolita warstwa barwna mogłaby nadać bogatym dekoracjom sztukatorskim nieprzyjemnie sztywny, „martwy” charakter. Powłoka taka powinna być przy tym jednocześnie odporna na zmywanie wodą opadową, co jest szczególnie ważne dla nie osłoniętych partiach dekoracji. Proponuje się zastosowanie laserunkowych odmian farb krzemianowych, (których zaletą jest wysoka trwałość i czysto mineralny charakter, mimo częściowej nieodwracalności).

Pełne rozpoznanie stanu zachowania tynków jest obecnie niemożliwe. Należy je przeprowadzić z rusztowań i następnie odpowiednio dostosować postępowanie konserwatorskie.

Istotnym zabiegiem jaki należy przeprowadzić będzie prawidłowo wykonane oczyszczenie tynków z powłok malarskich, przecierek mineralnych i reperacji. Takie działanie gwarantuje jakość i stabilność przyszłej konserwacji (jednorodność materiałów i technologii). Proponuje się powierzchnię tynków oczyścić metodą pozwalającą na skuteczne usunięcie późniejszych powłok malarskich, lecz nie niszczącą powierzchni tynków. Wstępnie proponuje się metodę strumieniowania pod ciśnieniem odpowiednio dobranym ścierniwem (metoda CePe). Należałoby również usunąć późniejsze, nieprawidłowe reperacje tynku i zacierki w celu odsłonięcia pierwotnego zdrowego tynku, o ile działanie takie nie będzie groziło naruszeniem jego powierzchni. Jako zamienną metodę doskonale sprawdzoną na

elewacjach Teatru Słowackiego proponuje się metodę hydro-termiczną i chemiczną (biodegradowalne preparaty do usuwania powłok malarskich).

Fragmenty tynków całkowicie zdestruowane i zupełnie odspojone proponuje się usunąć. Partie w lepszym stanie – fragmentarycznie odspojone ewentualnie miejscowo podkleić metodą iniekcji zaczynem z wapna dyspergowanego i białego cementu portlandzkiego. W partiach wykazujących wysokie zasolenie (przede wszystkim cokołowych) proponuje się zastosować preparat blokujący sole w murze, a następnie założyć renowacyjne tynki szerokoporowe (wapienno-trassowe).

Drobne ubytki i pęknięcia planuje się zaszpachlować z użyciem mas mineralnych. Brakujące profile zakłada się uzupełnić metodą uzupełniania z wolnej ręki lub przy zastosowaniu szablonów – „metodą ciągnięcia” - (zaprawą wapienno-trassową lub w oparciu o cement romański).

Do uzupełnienia większych ubytków tynków proponuje się stosować tynki produkowane na placu budowy w oparciu o technologię trassową – dającą szeroki wachlarz prawidłowo ustalonej wytrzymałości tynków. Ponieważ na elewacjach występują tynki romańskie, tynki na bazie cementu portlandzkiego, konieczne jest zastosowanie tynków szerokoporowych i uzupełnień trassowych należy na całej powierzchni nałożyć tynk wapienny cienkowarstwowy najlepiej z dodatkiem włókna szklanego. W przypadku dużych pęknięć tynku należy po zaszpachlowaniu rys dodatkowo zastosować siatkę zbrojeniową z włókna szklanego, którą należy zatopić w tynku cienkowarstwowym.

Interesującym zabiegiem byłaby rekonstrukcja i przywrócenie murowanych i tynkowanych obelisków przy facjatkach!

Propozycje kolorystyki i technologii warstw malarskich należy przedstawić do komisyjnej oceny, po przeprowadzeniu dokładnego rozpoznania konserwatorskiego. Wstępnie proponuje się technologię sprawdzoną na elewacjach teatru im. J. Słowackiego: farba kryjąca podkładowa Soldalit, powłoka laserunkowa na bazie farby Restauro Lasur.

Cegła

Przebieg procesu czyszczenia, sposób jego prowadzenia jest zabiegiem decydującym o końcowym efekcie estetycznym bardzo istotnym dla obiektu. Zbrudzona powierzchnia elewacji wymaga oczyszczenia metodą dostosowaną do stanu zachowania wątku. Lico cegieł zachowane jest dość dobrze, spiek zachował właściwą odporność. Prace czyszczące należy prowadzić stopniowo stosując kilka technik. Rozpocząć należy od najdelikatniejszej próby oczyszczania przy pomocy pary wodnej a następnie zastosować metodę chemiczną (np. fluorek amonowy z zagęstnikiem).

Do usunięcia powłok malarskich (graffiti) proponuje się zastosowanie pasty prod Remmers Alkutex Abbeizer. W przypadkach zabrudzeń trudno usuwalnych można miejscowo zastosować metodę oczyszczania CePe (kontrolowane piaskowanie).

Cegły, które uległy atakowi mikroorganizmów tworzących należy zdezynfekować impregnatem biobójczym zwalczającym widoczne zielone kolonie mikroflory jak i ich zarodniki.

Naprawa, konserwacja cegły może być przeprowadzona poprzez uzupełnianie ubytków cennej materii zabytkowych cegieł z zastosowaniem sprawdzonych na wielu obiektach mineralnych, barwionych w masie mas konserwatorskich lub wstawienie nowych zbliżonych do pierwotnych cegieł. (Zastosowanie współcześnie produkowanych cegieł, specjalnie dla obiektów historycznych tradycyjnymi metodami. Cegły takie mają wymiary i

parametry wytrzymałości mechanicznej dokładnie dobrane do potrzeb obiektu. Ponadto możliwe jest otrzymanie cegieł o zabarwieniu i fakturze powierzchni licowej zgodnej z historycznymi wzorcami).

Warunkowo dopuszcza się pozostawienie już wstawionych nowych cegieł ale należy je scalić kolorystycznie do lokalnego fragmentu muru!

Uszkodzone lub brakujące spoiny należy uzupełnić w technologii zbliżonej do pierwotnej.

Mury ceglane, podobnie jak piaskowiec, zabezpieczyć „płaszczem hydrofobowym” metodą natrysku lub powlekania stosując preparaty silikonowe wodne lub rozpuszczalnikowe.

Ponieważ planowana jest kompletna wymiana poszycia dachów należałoby rozważyć możliwość obniżenia nieużywanego obecnie komina (z którym i tak były wcześniej problemy) do wysokości poniżej dachu i odtworzenie blacharki dachu wierzy w pierwotnym kształcie z iglica!

Stolarka okienna i drzwiowa

Okna zabytkowe są ważnym elementem zabytkowych budynków i ich wnętrz. Nie tylko pełnią funkcję użytkową, ale również estetyczną i dekoracyjną. Poszczególne elementy ozdobne: listwy, ślemię⁶, okapnik, słupek sprawiają, że okna stają się unikalne i stylowe oraz podkreślają wartości architektoniczne zabytkowe budynków!

Wymiana zabytkowych drewnianych okien i drzwi na nowe staje się niestety coraz bardziej powszechną praktyką. Podobny proces zaobserwować można na ogromnej liczbie przykładów w zachodniej Europie, gdzie zabytkowa zabudowa utraciła dużą część ze swojego autentyzmu, czemu nie zdołano w porę przeciwdziałać. W wielu miejscach wymieniono już dawną drewnianą stolarkę budowlaną na nową, a dopiero obecnie służby konserwatorskie próbują przeciwdziałać tej praktyce. Należy podkreślić, że charakterystyczną cechą dawnej architektury jest jej autentyzm! Zachowana autentyczna drewniana stolarka po pracach konserwatorskich może dalej funkcjonować w dobrym stanie i mieć zadawalającą formę estetyczną.

Przed rozpoczęciem prac renowacyjnych stolarki konieczne jest całkowite rozpoznanie stanu zachowania i określenie właściwego postępowania. Należy przeprowadzić malarskie badania stratygraficzne w poszukiwaniu reliktyw zachowanego pierwotnego koloru i powtórzenie (odtworzenie) oryginalnej kolorystyki zachowanej na zabytkowym drewnianym detalu. Z reguły jest ona zachowana w formie najstarszej warstwy stratygraficznej.

Pisząc ten program stwierdziłem zróżnicowany stan zachowania drewnianej stolarki, w tym braki skrzydeł wewnętrznych niektórych okien. Zmiana funkcji budynku z elektrowni

⁶ Ślemię to stała, pozioma poprzeczka dzieląca najczęściej okno na część górną i dolną. Jest połączona z futryną. W otworze drzwiowym rozdziela nadświetle od drzwi. Poprzeczka dzieląca skrzydło okienne mniejsze kwatery to szpros.

na Teatr spowodowała, że pierwotne pojedyncze okna na dzień dzisiejszy nie spełniają funkcji ochronnych przed zimnem i pracownicy się skarżą, że jest zimno!

Mając to wszystko na uwadze stanąłem przed dylematem: czy brnąć w renowację stolarki, czy pójść drogą łatwiejszą i wymienić wszystko na nowe?

Jednakże zawsze wydaje się sensownym podjęcie próby ratowania stolarki istniejącej a w miejscach gdzie jest to nie możliwe dopiero odtworzyć stolarkę dokładnie na wzór pierwotnej (powtarzającej cechy charakterystyczne elementu zabytkowego). Kwestie wymiany stolarki uzgodnić z komisją konserwatorską!

W ramach konserwacji i renowacji stolarki proponuje się wykonanie pełnej konserwacji technicznej i estetycznej.

Zakłada się usunięcie pozostałości złuszczonego się farbu, a także farbu i gruntów odspojonych, ewentualnych przemałuń i elementów dodanych wtórnie. Do usunięcia przemałuń olejnych proponuje się użycie strumienia gorącego powietrza z elektrycznych nagrzewnic lub innych metod i środków dostosowanych do stanu zachowania poszczególnych fragmentów stolarki.

Proponuje się rekonstrukcję brakujących i zniszczonych elementów stolarki zgodnie ze sztuką - techniką stolarską i rodzajem drewna dobranym gatunkowo (flekownie). Natomiast mniejsze ubytki planuje się uzupełnić kitami trocinowymi i szpachlami olejnymi. Stolarkę proponuje się zabezpieczyć farbami bądź lakierami odpornymi na szkodliwe czynniki atmosferyczne.

Planuje się również wykonanie koniecznych prac renowacyjnych przy pozostałych elementach stolarki - szyldów, zamków, zawiasów, klamek i innych elementów metalowych.

Stolarka aluminiowa nie wymaga konserwacji

Kraty, poręcze, latarnie, drzwi stalowe

Metalowe elementy należy oczyścić z warstw farbu oraz rdzy i zabezpieczyć przed korozją podwójną warstwą mini i podwójną warstwą farby do metalu w kolorze właściwym dla danego elementu – drzwi do stacji trafo w kolorze tynków, kraty i latarnie w czarnym półmatowym.

W razie demontażu elementów po oczyszczeniu metal zabezpieczyć galwanicznie lub proszkowo cynkiem (zabieg daje jednocześnie pogrubienie metalu, (co może być korzystne przy znacznym pocienieniu i osłabieniu stali), a później pomalować.

Dekoracja okapu wieży

Po stawieniu rusztowań określić stan zachowania i właściwy sposób konserwacji.

Wstępnie przewiduje się oczyszczenie polichromii, wzmocnienie osłabionego drewna, uzupełnienie ubytków drewna poprzez flekowanie pęknięć i /lub kitowanie, oraz uzupełnienie ubytków polichromii.

Blacharka dachów, papa

Jedną z głównych przyczyn zniszczeń tynków jest uszkodzona, nieszczelna obróbka blacharska, która nie zabezpiecza właściwie przed destrukcyjnym działaniem wody opadowej. Korekta obróbek blacharskich jest więc podstawowym warunkiem powodzenia działań konserwatorskich i utrzymania dobrego wyglądu elewacji w możliwie długim czasie.

Przewiduje się całkowitą wymianę blacharki na nową z blachy miedzianej.

Przed przystąpieniem do prac należałoby się zapoznać z dokumentacją fotograficzną archiwalną i odtworzyć blacharkę w układzie pierwotnym z rekonstrukcją obecnie brakujących detali takich jak akroteriony, muszle, iglica, balustrada wieńcząca.

Po demontażu blachy ocenić stan techniczny desek. Deski uszkodzone i osłabione wymienić na nowe o takiej samej grubości. Drewno zabezpieczyć preparatami grzybobójczymi i przeciwko owadom szkodnikom drewna. Zastosować membranę paroprzepuszczalną na deskowaniu. Blachę łączyć na tzw. rąbek podwójny zgodnie z zasadami sztuki. Wykonać i zamontować nowe orynnowanie okrągłe i prostokątne.

W przypadku dachów krytych papą zakłada się dwa warianty rozwiązań. Pierwszy wariant możliwy do realizacji (bez wykonania odkrywek izolacji!) to położenie nowego poszycia z papy termozgrzewalnej nawierzchniowej np. Extra Werner gr. 5mm z wkładką poliestrową 200g/m² obustronnie modyfikowaną. Dodatkowo korzystnie będzie zastosowanie „docieplenia” w postaci płyt styropianowych oklejanych obustronnie papą - gr. 5 cm system AWA- EPS 100.

Drugi wariant (moim zdaniem korzystniejszy) a możliwy dopiero po wykonaniu odkrywek sondażowych i określeniu stratygrafii to usunięcie wszystkich warstw do podłoża betonowego i położenie nowych zgodnie z opracowanym i zatwierdzonym programem.

Instalacja odgromowa

Zakłada się modernizację i wymianę instalacji odgromowej zgodnie z obowiązującym obecnymi przepisami.

Przeprowadzone zabiegi konserwatorskie dadzą pożądany efekt estetyczny i pozwolą na osiągnięcie wysokiej trwałości i skuteczności, gwarantującej dobry stan zachowania przez wiele lat pod warunkiem przestrzegania zasad sztuki konserwacji zachowawczej i zastosowania materiałów i technologii o sprawdzonej skuteczności i renomie.

4. PROGRAM PRAC

Piaskowiec

1. Oczyszczenie powierzchni metodą hydrotermiczną połączoną z chemicznym działaniem preparatu z fluorkiem amonu Alkutex Fassadenreiniger-Paste firmy Remmers.
2. Oczyszczenie Graffiti za pomocą pasty Abbeizer prod Remmers.
3. Usunięcie mchów i porostów oraz dezynfekcja powierzchni kamienia z zastosowaniem preparatu Alkutex BFA – Entferner firmy Remmers.
4. Usunięcie źle dobranych kitów i niesprawnych fragmentów spoinowania poprzez mechaniczne wykucie.
5. Demontaż odspojonych płyt i po oczyszczeniu montaż na kleju mineralnym
6. Ewentualna impregnacja strukturalna preparatem krzemooorganicznym Funcosil Steinfestiger 100, 200, 300 firmy Remmers osłabionych kamieni.
7. Uzupełnienie ubytków formy kitami mineralnymi z grupy Funcosil Restauriermörtel firmy Remmers, o właściwościach dostosowanych do stanu zachowania kamienia.
8. Uzupełnienie brakujących płyt poprzez wstawienie nowych z kamienia takiego jak pierwotny
9. Uzupełnienie ubytków spoinowania zaprawą elastyczną prod. Remmers ECC Fugenmörtel.
10. Scalenie kolorystyczne kitów i przebarwień na spoiwie silikonowym Funcosil Historic Lasur firmy Remmers
11. Zabezpieczenie powierzchni przed wnikaniem wody opadowej - hydrofobizacja preparatem siloksanowym Funcosil SL firmy Remmers lub WS.
12. Wykonanie dokumentacji konserwatorskiej wg obowiązującego schematu.

Marmurowe zejście do piwnicy

1. Oczyszczenie powierzchni poprzez zmycie wodą z dodatkiem detergentu VOIGHT VC 242, lub kompozycją rozpuszczalników organicznych.
2. Mechaniczne usunięcie nawarstwień gipsowych, stanowiących produkt korozji marmuru, poprzez szlifowanie na mokro papierami ściernymi o gradacji ok. 100 - 240
3. Usunięcie nieprawidłowych wstawek
4. Wykonanie i osadzenie nowych taszli z kamienia o takich samych właściwościach
5. Uzupełnienie drobnych ubytków kamienia kitami poliestrowymi firmy General barwionymi w masie
6. Korekta spoinowania zaprawą mineralną.
7. Zabezpieczenie powierzchni kamienia specjalistycznym werniksem
8. Wykonanie dokumentacji konserwatorskiej wg obowiązującego schematu.

Elementy sztukatorskie, tynki i profile

1. Ustaleniem kolorystyki tynków i sztukaterii poprzez wykonanie badań stratygraficznych i analitycznych. Technologia zostanie uszczegółowiona po rozpoznaniu składu dekoracji sztukatorskiej oraz barwnych warstw wykańczających - o ile takie się zachowały!!!
2. Wykonaniem prób konserwatorskich mających na celu wybór najskuteczniejszych metod i środków.

Sztukaterie

1. Oczyszczenie powierzchni sztukaterii metodą hydrotermiczną wspomaganą pastą Remmers Alkutex Abbeizer.
2. Doczyszczanie ręczne
3. Podklejenie pęknięć i zarysowań tynków metodą iniekcji z użyciem żywicy epoksydowej prod. Remmers Viscacid Epoxi Injektionsharz 100
4. Demontaż, oczyszczenie odwrocia, montaż dekoracji na kleju Ceresit CX 15
5. Uzupełnienie ubytków tynku zaprawą mineralną - KEIM Uniwersal Putz_i Tubag Stuckoplan lub stosując cement romański.
6. Wykonanie nowych odlewów (o ile potrzeba) z wykorzystaniem technologii cementów romańskich + montaż (1 cz. cementu romańskiego W 21, 2 cz. piasku kwarcowego gruboziarnistego, 0,65 cz. wody, 0,4% kwasu cytrynowego).
7. Wykonanie warstwy barwnej KEIM Restauro Lazur
8. Wykonanie dokumentacji konserwatorskiej wg obowiązującego schematu.

Tynki i profile

1. Oczyszczenie powierzchni tynków metodą hydrotermiczną wspomaganą pastą Remmers Alkutex Abbeizer.
2. Usunięcie odspojonych tynków oraz wtórnych nawarstwień tynku
3. Zastosowanie preparatów blokujących sól w murze Aida Salzsperre firmy Remmers. lub ESCO FLUAT f. Schomburg
4. Podklejenie pęknięć i zarysowań tynków metodą iniekcji z użyciem żywicy epoksydowej prod Remmers
5. Oczyszczenie odsłoniętej konstrukcji stalowej i zabezpieczenie antykorozyjne
6. Ewentualne uzupełnienie ubytków muru ceglanego cegłą
7. Uzupełnienie dużych ubytków tynku zaprawą trasową (.1 cz. Trass Kalk, 3 cz. Piasku, 0,25 cz. Wapna dołowanego, 0,25 cz. Trass Zement.
8. Ewentualne uzupełnienie ubytków tynków w partiach zasolonych z użyciem zapraw renowacyjnych np. firmy Tubag Trass-Kalk-Porengrundputz WTA i Tubag Trass-Kalk-Sanierputz WTA
9. Uzupełnienie drobnych ubytków tynku, położenie tynku cienkowarstwowego (na całej powierzchni) – szpachlowanie KEIM Uniwersal Putz. z zatopieniem siatki zbrojeniowej w miejscach gdzie jest to niezbędne.
10. Uzupełnienie ubytków profilów metodą ciagnioną – Tubag Stuckoplan.
11. Wykonanie warstwy malarskiej KEIM Soldalit dwie warstwy i laserunek KEIM Restauro Lasur.

Należy rozważyć możliwość odtworzenia obelisków murowanych i tynkowanych!

Cegła

1. Oczyszczenie metodą hydrotermiczną wspomaganą metodą chemiczną z zastosowaniem preparatu firmy Remmers Alkutex Fassadenbräuner Paste.
2. Usunięcie przemałowań z zastosowaniem pasty prod. Remmers Abbeizer.
3. Ewentualne rozebranie komina poniżej wysokości dachu
4. Ewentualne uzupełnienie ubytków cegieł kitem mineralnym
5. Ewentualna wymiana nieprawidłowo dobranych cegieł na nowe o takich samych parametrach lub scalenie kolorystyczne do otoczenia
6. Uzupełnienie ubytków spoin
7. Hydrofobizacja metodą powlekania lub natrysku przy zastosowaniu preparatu krzemooorganicznego Funcosil WS lub SNL

Stolarka drzwiowa i okienna - czynności ogólne

1. Zabezpieczenie otworów okiennych i drzwiowych na okres renowacji stolarki (w uzgodnieniu z użytkownikiem obiektu i wykonawcą prac renowacji tynków).
2. Demontaż skrzydeł drzwi i okien - każdy zestaw rozpatrywany będzie indywidualnie w zależności od problemu i stanu zachowania.
3. Zabezpieczenie otworów na czas demontażu skrzydeł (specjalne płyty, folie itp.).
4. Demontaż z poszczególnych elementów klamek, szyldów zamków i innych. Ich konserwacja.
5. Konserwacja okien, drzwi (szczegółowe programy poniżej).
6. Wykonanie przeszkleń. W niektórych przypadkach ujednolicenie rodzaju i koloru szyb.
7. Montaż klamek, szyldów zamków i innych elementów metalowych w swych pierwotnych miejscach.
8. Montaż skrzydeł w pierwotnych miejscach.
9. Wykonanie dokumentacji konserwatorskiej wg obowiązującego schematu.

Drzwi i okna

1. Usunięcie pozostałości malatury - do drewna. Proponuje się użycie strumienia gorącego powietrza z elektrycznych nagrzewnic.
2. Ocena i przegląd stanu technicznego zachowanego drewna.
3. Ewentualna impregnacja w roztworze Osolanu KL osłabionych i wyjąłwionych elementów
4. Wykonanie ewentualnych napraw stolarskich.
5. Wykonanie brakujących skrzydeł okiennych
6. Doczyszczanie powierzchni drewna poprzez kilkakrotne szlifowanie.
7. Gruntowanie powierzchni stolarki gruntami ftalowymi (2-krotnie). Pomiędzy pierwszą a drugą warstwą podkładu uzupełnienie drobnych ubytków szpachlą olejną.
8. Szlifowanie powierzchni papierem ściernym gradacji 80-100.
9. Opracowanie estetyczne. Malowanie zewnętrzne końcowe farbą olejną.

Ewentualnie rozważyć wykonanie nowych okien na wzór pierwotnych!
Przy oknach pojedynczych wariantowo dopuszcza się wprowadzenie dodatkowego szklenia od wewnątrz. Projekty rozwiązań do akceptacji służb konserwatorskich

Klamki, szyldy, zamki itp.

1. Oczyszczenie - wybór metody i środków po przeprowadzonych próbach
2. Ewentualna naprawy ślusarskie itp., wymiana elementów zupełnie zużytych,
3. Polerowanie metalu
4. Zabezpieczanie metalu lakierem przed utlenianiem itp.

Krata okienna na elewacji wschodniej

1. Demontaż krat poprzez wykucie z muru
2. Oczyszczenie z powłok malarskich poprzez piaskowanie
3. Ocynkowanie galwaniczne
4. Zabezpieczenie powierzchniowe lakierem proszkowym - czarnym
5. Montaż.

Metalowe drzwi stacji trafo, poręcz, latarnie

1. Oczyszczenie uszkodzonej powłoki lakierniczej
2. Odrdzewienie
3. Zabezpieczenie antykorozyjne dwie warstwy minii
4. Lakierowanie farbą olejną zewnętrzną – dwie warstwy

Podniebie dachu

1. Doczyszczenie lica z warstwy kurzu, brudu
2. Impregnacja lica – o ile konieczna. - 3% roztwór Osolanu w Acetonie, pędzle
3. Uzupełnienie ubytków drewna flekami, Winacet, drewno sosnowe
4. Uzupełnienie drobnych ubytków kitem trocinowym Osolan.
5. Uzupełnienie ubytków polichromii.

Prace blacharskie

1. Demontaż obróbek blacharskich i ofasowania
2. Demontaż rynien i rur spustowych
3. Usunięcie osłabionego deskowania dachów (deski gr. 25 mm)
4. Uzupełnienie ubytków deskowania
5. Impregnacja więźby preparatami grzybobójczymi i owadobójczymi (Hylotoks, Boramon lub Ocean 441).
6. Położenie folii paroprzepuszczalnej Membrama Bauder Top Vent z siatką polipropylenową
7. Wykonanie nowej blacharki miedzianej gr. 0,6 mm łączonej na tzw. rąbek podwójny
8. Wykonanie systemu odprowadzania wody (rynny kwadratowe i okrągłe, rury).

9. Wykonanie i montaż dekoracji (akroteriony, muszle, iglica, balustrada)

Papa

Wariant I

1. Przygotowanie podłoża pod renowację starych dachów krytych papą termozgrzewalną DKD – położenie emulsji asfaltowej izolacyjnej
2. Położenie płyt styropianowych oklejanych obustronnie papą- gr.5 cm system AWA-EPS 100
3. Krycie dachów papą termozgrzewalną DKD na podłożu betonowym
4. Obróbki murów ogniowych pasem papy termozgrzewalnej DKD o szerokości 30cm
5. Obróbki kominów przy zastosowaniu papy termozgrzewalnej DKD

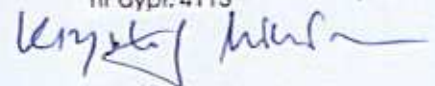
Wariant II (możliwy po wykonaniu odkrywek, opracowaniu stratygrafii i szczegółowego programu).

Instalacja odgromowa

1. Wykonanie badań (odkrywki ziemne) i pomiarów skuteczności instalacji.
2. Opracowanie projektu zgodnego z obowiązującymi normami.
3. Demontaż starej instalacji (częściowy lub całkowity)
4. Wykonanie nowej instalacji z miedzi.
5. Wykonanie pomiarów skuteczności nowej instalacji.

mgr Krzysztof Mikołajek

mgr Krzysztof Mikołajek
konserwator dzieł sztuki
nr dypl. 4115

Kraków, 10. 2007 r.